

Fremsat den 27. januar 2010 af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af konkurrenceloven og lov om benzinformandlerkontrakter

(Nedsættelse af tærskelværdier for fusionskontrol, godkendelse af fusioner efter forenklet sagsbehandling, ændrede tidsfrister for behandling af fusioner, entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.)

§ 1

I konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1027 af 21. august 2007, som ændret ved § 6 i lov nr. 375 af 27. maj 2008 og § 162 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Undtagelserne i stk. 1 gælder ikke i tilfælde, hvor virksomheder eller en sammenslutning af virksomheder aftaler, samordner eller vedtager

- 1) priser, avancer m.v. for salget eller videresalget af varer eller tjenesteydelser,
- 2) begrænsninger af produktion eller salg,
- 3) opdeling af markeder eller kunder, eller
- 4) forudgående regulering af bud, fastsættelse af betingelser for åbning af bud, udskydelse af bud, forudgående anmeldelse af bud eller anden form for samarbejde inden tilbudsgivningen.«

2. § 11 a, stk. 5, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Konkurrencerådet fastsætter renter i forbindelse med påbud om tilbagebetaling efter stk. 1 af ulovlig støtte. Forrentning skal ske med den i henhold til EU's statsstøtteregler til enhver tid fastsatte rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af statsstøtte. Konkurrencerådet kan fastsætte, at renter tilskrives med renters rente fra den dato, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed for modtageren, og indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten. Renter, der er påløbet i det foregående år, tilskrives renter hvert efterfølgende år.«

3. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »3,8 mia. kr.« til: »900 mio. kr.« og »300 mio. kr.« til: »100 mio. kr.«.

4. § 12, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Selvom de deltagende virksomheders samlede omsætning er mindre end de beløbsgrænser, der er nævnt i stk. 1,

finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse på en fusion, som Europa-Kommissionen efter fusionskontrollforordningen henviser til behandling i Danmark.«

5. § 12 c, stk. 1, affattes således:

»§ 12 c. Konkurrencerådet træffer afgørelse om, hvorvidt en fusion kan godkendes eller forbydes, jf. dog stk. 7.«

6. I § 12 c, stk. 3, indsættes efter »§ 8, stk. 1,«: »eller EUF-Traktatens artikel 101, stk. 1 og 3,«.

7. § 12 c, stk. 7 og 8 ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 7. Konkurrencestyrelsen kan uanset stk. 1 efter en forenklet sagsbehandling godkende en fusion, hvis styrelsen finder, at fusionen på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke giver anledning til indsigelser fra styrelsens side.«

8. § 12 d affattes således:

»§ 12 d. Senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffes beslutning om, hvorvidt fusionen kan godkendes, herunder om fusionen kan godkendes efter en forenklet sagsbehandling. Inden for samme frist kan der træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.

Stk. 2. Indledes en særskilt undersøgelse af en fusion, jf. stk. 1, 2. pkt., træffes beslutning om godkendelse af eller forbud mod fusionen senest 90 hverdage efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist.

Stk. 3. Fristen i stk. 2 forlænges med op til 20 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder foreslår nye eller reviderede tilsagn. Fristen forlænges kun, hvis der på tidspunktet for afgivelsen af tilsagnene er mindre end 20 hverdage tilbage til, at der efter stk. 2 skulle være truffet en afgørelse, og således, at der er samlet 20 hverdage til vurderingen af fusionen i lyset af de nye eller reviderede tilsagn.

Stk. 4. Fristen i stk. 2 kan tillige forlænges efter beslutning fra Konkurrencerådet, forudsat den eller de virksomheder, der

har foretaget anmeldelsen, anmoder herom eller samtykker heri. En forlængelse kan ikke overstige 20 hverdage.

Stk. 5. Er der ikke truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af fusionen.«

9. I § 12 f indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Bliver Konkurrencerådet bekendt med, at en delta-gende virksomhed som led i behandlingen af en fusion, der er anmeldt forenklet, har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, kan rådet tilbagekalde en godkendelse efter § 12 c, stk. 7, og kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en almindelig anmeldelse, jf. dog stk. 3. Konkurrencerådets undersøgelse af fusionen sker efter fristerne i § 12 d.

Stk. 3. Der skal dog ikke indgives en almindelig anmeldelse, hvis de deltagende virksomheder på tidspunktet for Konkurrencerådets tilbagekaldelse af godkendelsen ikke har taget initiativ til at gennemføre fusionen, eller hvis de deltagende virksomheder har taget initiativ til at gennemføre fusionen, men de inden to uger meddeler Konkurrencerådet, at fusionen ikke vil blive gennemført.«

10. I § 13, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »for sager«: »og undersøgelser,« og efter »§ 11 a, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt.,« indsættes: »§ 11 c,«.

11. § 13, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Konkurrencestyrelsen offentliggør:

- 1) Pågældende myndigheds afgørelse efter § 2, stk. 4, 1. pkt., og § 11 a, stk. 3, 1. pkt., samt Konkurrencerådets begrundede udtalelse og ressortministerens svar efter § 2, stk. 5.
- 2) Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af loven.
- 3) Konkurrencestyrelsens afgørelser truffet på Konkurrencerådets vegne eller et resumé heraf, medmindre afgørelsen hverken skønnes at have betydning for forståelsen af konkurrencebogen eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt.
- 4) Domme, bødevedtagelser eller et resumé heraf, hvor der med henvisning til § 23 idømmes eller vedtages en bøde.
- 5) Konkurrenceankenævnets kendelser.
- 6) Domme i retssager, hvor Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part.
- 7) Domme, som styrelsen i medfør af § 20, stk. 4, har fået kopi af, eller som styrelsen har rekvireret fra domstolene, og som vedrører anvendelsen af denne lov eller EUF-Traktatens artikel 101 og 102.«

12. Efter § 15 c indsættes:

»§ 15 d. Konkurrencestyrelsen kan foretage undersøgelser af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer (sektorundersøgelse) for at få indblik i konkurrenceforholdene i den eller de pågældende sektorer.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 17-18 finder tilsvarende anvendelse på Konkurrencestyrelsens undersøgelser efter stk. 1.

Stk. 3. Konkurrencestyrelsen kan med de begrænsninger, der følger af § 13, stk. 4, offentliggøre resultaterne af en undersøgelse efter stk. 1.«

13. I § 16 og § 16 a, stk. 1, ændres »EF-traktatens artikel 81 eller 82« til: »EUF-Traktatens artikel 101 eller 102«.

14. I § 17, stk. 2, § 18, stk. 9, § 20, stk. 4, § 24, stk. 1, og § 25, stk. 1, ændres »EF-traktatens artikel 81 og 82« til: »EUF-Traktatens artikel 101 og 102«.

15. § 19, stk. 1, affattes således:

»Afgørelser truffet efter § 2, stk. 1, § 3, 1. pkt., § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 6, stk. 4, 1. pkt., § 7, stk. 1-3, § 8, stk. 2, 1. pkt., § 8, stk. 3, 2. pkt., § 8, stk. 4 og 6, § 9, stk. 1, 1. pkt., § 10, stk. 2, § 10 a, stk. 1 og 6, § 11, stk. 1 og 2, § 11, stk. 4, 1. pkt., § 11, stk. 5, § 11 a, stk. 1, § 11 a, stk. 6, 1. pkt., § 11 b, stk. 2, § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1, 1. pkt., § 12 c, stk. 2, 3, 6 og 7, § 12 d, stk. 5, § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, § 12 g, § 13, stk. 4, § 16, § 16 a, stk. 2 og 3, og § 24, stk. 2, jf. stk. 1, kan påklages til Konkurrenceankenævnet.«

16. § 19, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., affattes således:

»Dette gælder dog ikke Konkurrencerådets afgørelser truffet efter § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1, 1. pkt., § 12 c, stk. 2, 3, 6 og 7, § 12 d, stk. 5, § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, § 12 g og § 16 a, stk. 2 og 3.«

17. I § 21, stk. 1, indsættes som *2. pkt.*:

»Formanden kan i tilfælde af forfald bemyndige et af medlemmerne med juridisk sagkundskab til at træde i sit sted.«

18. I § 22, nr. 1, indsættes efter »Konkurrencerådet«: »eller Konkurrencestyrelsen.«

19. § 23, stk. 1, affattes således:

»§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt,

- 1) overtræder § 6, stk. 1,
- 2) undlader at efterkomme et vilkår meddelt i henhold til § 8, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt.,
- 3) undlader at efterkomme et påbud efter § 10 a, stk. 1 eller 6,
- 4) overtræder § 11, stk. 1,
- 5) undlader at efterkomme et påbud efter § 11 a, stk. 1, eller § 11 b, stk. 2,
- 6) undlader at anmelde en fusion i henhold til § 12 b, stk. 1, eller undlader at indlevere en almindelig anmeldelse inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 12 f, stk. 2, gennemfører en fusion på trods af et forbud herimod i henhold til § 12 c, stk. 2, overtræder forbuddet mod gennemførelse af en fusion inden godkendelse heraf i henhold til § 12 c, stk. 5, 1. pkt., undlader at efterkomme et vilkår eller påbud efter § 12 c, stk. 6, eller § 12 e, stk. 1 eller 3, eller undlader at efterkomme et påbud meddelt i henhold til § 12 g,
- 7) undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 4, 1. pkt., eller § 11, stk. 4, 1. pkt., jf. § 16,
- 8) undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 16 a, stk. 1,
- 9) undlader at efterkomme et påbud efter § 16 a, stk. 2,
- 10) undlader at efterkomme krav efter § 17,

- 12) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den sag eller sektorundersøgelse, jf. § 15 d, hvortil oplysningerne indhentes, eller
- 13) overtræder EUF-Traktatens artikel 101, stk. 1, eller artikel 102, jf. § 24, stk. 1.«

20. I § 23 a, stk. 1 og 4, ændres »EF-traktatens artikel 81, stk. 1,« til: »EUF-Traktatens artikel 101, stk. 1,«.

21. I § 24, stk. 2 og 3, ændres »EF-traktatens artikel 83« til: »EUF-Traktatens artikel 103«.

22. Efter § 25 indsættes:

»Kapitel 9 b

Gruppesøgsmål

§ 26. Dersom flere personer har erstatningskrav som følge af overtrædelser af denne lov eller EUF-Traktatens artikel 101 og 102, kan Forbrugerombudsmanden udpeges som gruppe-repræsentant i et gruppesøgsmål herom, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.«

23. I § 27, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »godkendelsen«: », jf. dog stk. 6.«

24. I § 27 indsættes som stk. 6:

»Uanset stk. 2, 2. og 3. pkt., finder lovens kapitel 2 anvendelse på aftaler og samordnet praksis mellem virksomheder

samt vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder om faste videresalgspriser for detailsalget af bøger.«

§ 2

I lov om benzinforhandlerkontrakter, jf. lov nr. 234 af 6. juni 1985, som ændret ved lov nr. 376 af 7. juni 1989 og § 10 i lov nr. 433 af 31. maj 2000, foretages følgende ændring:

1. § 4, 2. pkt., affattes således:

»Dette gælder kun i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den samme leverandør.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Konkurrencelovens § 27, stk. 2 og 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 23 og 24, træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 3. Konkurrencerådets bestemmelse om betaling af renters rente efter konkurrencelovens § 11 a, stk. 5, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, kan alene træffes for støtte, der er stillet til rådighed for en modtager efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Fusioner, der er anmeldt før den 1. oktober 2010, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. *Indledning*
  - 1.1. Lovforslagets baggrund og hovedindhold
2. *Lovforslagets indhold*
  - 2.1. Entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.
  - 2.2. Renters rente ved tilbagebetaling af ulovlig offentlig støtte
  - 2.3. Ændring af reglerne om fusionskontrol
    - 2.3.1. Indledning
    - 2.3.2. Nedsættelse af tærskelværdier for anmeldelse af fusioner
    - 2.3.3. Kompetence ved Kommissionens henvisning af fusioner
    - 2.3.4. Forenklet procedure for uproblematisk fusioner
    - 2.3.5. Tidsfrister for afgørelse af fusionsager
  - 2.4. Offentlighed om afsagte domme m.v. om konkurrenceret
  - 2.5. Sektorundersøgelser
  - 2.6. Konkurrenceankenævnet
  - 2.7. Gruppesøgsmål
  - 2.8. Nyt traktatgrundlag
  - 2.9. Frie bogpriser
  - 2.10. Ændring af lov om benzinforhandlerkontrakter
3. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Høring*
9. *Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser*

1. Indledning

1.1. Lovforslagets baggrund og hovedindhold

Lovforslaget, der indebærer ændringer af såvel konkurrenceloven som lov om benzinforhandlerkontrakter, skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. Med denne »konkurrencepakke« ønsker regeringen at skabe mere effektive konkurrencevilkår for private og offentlige virksomheder med henblik på, at konkurrencen i Danmark kan komme på højde med de bedste lande i OECD.

Regeringen nedsatte i januar 2008 et udvalg (herefter »fusionsudvalget«), der skulle vurdere de danske fusionskontrolregler. Målet for udvalgets arbejde var, at den danske fusionskontrol skulle være lige så effektiv som reglerne i sammenlignelige lande. Udvalget skulle opstille konkrete modeller for ændring af fusionsreglerne, således at flere fusioner omfattedes af fusionskontrollen. Udvalget skulle endvidere vurdere såvel de konkurren-

cemæssige virkninger som de administrative konsekvenser – for såvel virksomheder som konkurrencemyndigheden – ved en ændring af fusionsreglerne. Hvis udvalget på baggrund af analyser og undersøgelser måtte nå frem til, at der var behov for at ændre fusionsreglerne, skulle udvalget fremsætte konkrete anbefalinger til, hvordan det kunne ske.

I december 2008 afgav udvalget en rapport (»Rapport fra udvalget om ændring af fusionskontrolreglerne« – herefter »udvalgsrapporten«), der indeholder en række konkrete anbefalinger til ændring af de danske fusionskontrolregler. Den del af lovforslaget, der vedrører fusionskontrol, bygger på disse anbefalinger, der bl.a. indebærer et forslag om nedsættelse af tærskelværdierne for anmeldelsespligtige fusioner.

Lovforslaget indeholder en række yderligere elementer med henblik på at effektivisere håndhævelsen af konkurrenceloven, herunder bl.a.:

Bagatelreglerne for markeds- og kundedelingsaftaler og aftaler om begrænsning af produktion og salg foreslås

afskaffet, således at der ligesom efter EU-konkurrence-reglerne og reglerne i størstedelen af de øvrige EU-lande gælder et entydigt forbud mod indgåelsen af sådanne aftaler.

Der foreslås indført en udtrykkelig hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen kan foretage undersøgelser af en sektor for at få indblik i, hvorledes konkurrenceforholdene virker, således som Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen) har mulighed for.

Endvidere foreslås der indført hjemmel til, at krav om tilbagebetaling af ulovlig offentlig støtte forrentes i overensstemmelse med EU-statsstøttereglerne, herunder at der kan tilskrives renters rente. Disse forslag vil svare til Kommissionens renteregler.

Yderligere foreslås det, at Forbrugerombudsmanden skal kunne udpeges som grupperepræsentant i gruppesøgsmål, der vedrører erstatning for overtrædelse af konkurrenceloven.

Endelig foreslås en overgangsordning i konkurrenceloven ændret, således at der med virkning fra den 1. januar 2011 indføres frie bogpriser.

For så vidt angår lov om benzinforhandlerkontrakter foreslås denne ændret ud fra et ønske om, at loven ikke skal forpligte leverandører af motorbrændstoffer til i visse situationer at give tilskud til tankstationer, der sælger brændstoffer under andre leverandørers varemærke. Dermed ophæves en uhensigtsmæssig bestemmelse, der er egnet til at begrænse konkurrencen på markedet for salg af motorbrændstoffer.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.

Efter EU-bagatelreglerne er markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler om begrænsning af produktion eller salg ikke undtaget fra det EU-konkurrenceretlige forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler, dvs. der gælder et entydigt forbud mod disse aftaler.

Efter den gældende lov er pris aftaler og tilbudskoordineringsaftaler opregnet som to typer af aftaler, der altid er i strid med forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler uanset virksomhedernes omsætning eller markedsandel. Sådanne aftaler anses i sig selv for at have til formål at begrænse konkurrencen og betragtes derfor som alvorlige konkurrencebegrænsninger. Såfremt virksomhedernes omsætning og markedsandel er under bagatelgrænserne, er markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler om begrænsning af produktion eller salg derimod ikke omfattet af forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler.

Markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler, der begrænser produktionen eller salget, er imidlertid lige så skadelige for konkurrencen som pris aftaler. For markeds- eller kundedelingsaftaler gælder, at der kan skabes lokale monopoler, hvor priserne fastsættes uden pres fra konkurrenter. Således bliver der i hvert lokalområde eller for hvert kundesegment sat en pris, som kan være mindst lige så høj, som prisen ville være under en pris aftale. Sådanne lokale monopoler kan fastsætte prisen egenhændigt i modsætning til rene pris aftaler, hvor deltagerne er nødt til at tage hensyn til den aftalte pris.

For aftaler, der begrænser produktionen eller salget, gælder, at begrænsningen uvægerligt vil presse prisen i vejret, da udbuddet begrænses. Dermed har sådanne aftaler mange lighedspunkter med en pris aftale, men det kan i nogle tilfælde være sværere at enes om en pris aftale f.eks. i tilfælde uden gennemsigtighed om priserne. For forbrugerne er der kun meget ringe forskel på en aftale, der begrænser produktionen eller salget, og en pris aftale.

Lovforslaget har til formål at indføre et entydigt forbud mod sådanne konkurrencebegrænsninger, der er lige så skadelige som pris aftaler. Lovforslaget lægger derfor op til, at disse aftaletyper på lige fod med pris aftaler og tilbudskoordineringsaftaler omfattes af forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler uanset virksomhedernes omsætning eller markedsandel. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

2.2. Renters rente ved tilbagebetaling af ulovlig offentlig støtte

Efter den gældende lov kan Konkurrencerådet udstede påbud om, at en virksomhed, der har modtaget ulovlig konkurrenceforvridende offentlig støtte, skal betale renter af den ulovlige støtte. Renter skal betales fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte var til rådighed for støttemodtageren, og indtil tilbagebetaling sker. Der er ikke i den gældende lov udtrykkelig hjemmel til at pålægge renters rente ved krav om tilbagebetaling af ulovlig modtaget offentlig støtte. Kommissionen har derimod hjemmel til at pålægge renters renter ved tilbagebetalingskrav i forbindelse med ulovlig modtaget statsstøtte.

Med lovforslaget foreslås der indført hjemmel til, at tilbagebetalingskrav forrentes i overensstemmelse med EU-statsstøttereglerne, herunder at der kan tilskrives renters rente. Formålet med at ændre bestemmelsen er at skabe parallelitet mellem de danske regler for tilbagebetaling af ulovlig offentlig støtte og EU-statsstøttereglerne. Der henvises til lovforslagets § 1, nr.2.

2.3. Ændring af reglerne om fusionskontrol

2.3.1. Indledning

De gældende tærskelværdier er meget høje i forhold til tærskelværdierne i de lande, Danmark normalt sammenligner sig med. Med det formål at gøre den danske fusionskontrol lige så effektiv som i sammenlignelige lande har fusionsudvalget anbefalet, at tærskelværdierne i den danske konkurrencelov nedsættes, således at flere fusioner omfattes af anmeldelsespligt.

Udvalget har samtidig anbefalet, at der indføres en forenklet procedure, hvorved uproblematisk fusioner kan anmeldes forenklet og afsluttes på baggrund af en forenklet sagsbehandling. Indførelse af en forenklet procedure vil bevirke, at proceduren for en stor del af de anmeldelsespligtige fusioner vil blive enklere for såvel de deltagende virksomheder som for konkurrencemyndighederne.

Ud over indførelse af en forenklet procedure har fusionsudvalget også anbefalet en række andre ændringer af procedurerne for fusionskontrol, herunder ændring af de tidsfrister, der gælder for behandlingen af fusioner.

2.3.2. Nedsættelse af tærskelværdier for anmeldelse af fusioner

Tærskelværdierne for, hvornår fusioner skal anmeldes til Konkurrencestyrelsen, er i den gældende lov baseret på enten de deltagende virksomhedernes årsomsætning i Danmark eller de deltagende virksomheders årsomsætning i Danmark og på globalt plan.

Lovforslaget lægger op til, at tærskelværdierne for, hvornår en fusion skal anmeldes til Konkurrencestyrelsen, nedsættes. Efter de gældende tærskelværdier er der anmeldelsespligt for fusioner, hvor de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr., og mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 300 mio. kr. Forslaget indebærer, at de 3,8 mia. kr. nedsættes til 900 mio. kr., og at de 300 mio. kr. nedsættes til 100 mio. kr. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

For de fusioner, hvor anmeldelsespligten baserer sig på virksomhedernes omsætning i Danmark og på globalt plan, foreslås der i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefaling ingen ændringer i beløbsgrænserne.

2.3.3. Kompetence ved Kommissionens henvisning af fusioner

Den gældende lov fastslår, at Konkurrencerådet har kompetence til at behandle fusioner, som Kommissionen efter fusionskontrollforordningen henviser til rådets behandling. Den gældende lov tager imidlertid ikke høj-

de for de situationer, hvor Kommissionen henviser en fusion mellem virksomheder, hvis omsætning ikke overstiger de danske tærskelværdier.

For at sikre en effektiv håndhævelse foreslås der indført en udtrykkelig hjemmel til, at Konkurrencerådet kan behandle alle fusioner, som henvises af Kommissionen, uanset om de deltagende virksomheders omsætning ligger under de danske omsætningstærskler. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

2.3.4. Forenklet procedure for uproblematisk fusioner

Efter de gældende danske regler skal alle fusioner behandles efter samme procedurer, dvs. de deltagende virksomheder skal afgive samme detaljerede oplysninger, og alle sager skal undergives en egentlig behandling. Erfaringerne gennem de år, hvor der har været fusionskontrol i Danmark, har imidlertid vist, at en række fusioner er uproblematisk og derfor reelt vil kunne godkendes uden, at Konkurrencestyrelsen gennemfører større undersøgelser af markedet m.v. Ved en nedsættelse af omsætningsgrænserne for, hvornår en fusion er anmeldelsespligtig, forventes det, at godt halvdelen af de anmeldte fusioner vil være uproblematisk. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der samtidig med den foreslåede nedsættelse af omsætningsgrænserne, jf. forslagens § 1, nr. 3, indføres en mulighed for, at fusioner, der ikke medfører konkurrenceproblemer, kan omfattes af en forenklet procedure.

Lovforslaget lægger op til, at der indføres et toleddet anmeldelsessystem, hvorefter fusioner, der på forhånd kan karakteriseres som uproblematisk, vil kunne anmeldes forenklet, dvs. ved afgivelse af færre oplysninger end ved en almindelig anmeldelse. De nærmere regler om anmeldelsespligt, der vil blive udstedt i medfør af den gældende § 12 b, stk. 3, som ikke foreslås ændret, vil angive kriterierne for forenklet anmeldelse. Samtidig foreslås det, at Konkurrencestyrelsen får mulighed for at godkende uproblematisk fusioner på baggrund af en forenklet sagsbehandling.

Forslaget om forenklet sagsbehandling og forenklet krav til anmeldelse skal ses i sammenhæng med forslaget om at nedsætte tærskelværdierne for, hvornår fusioner er anmeldelsespligtige. En nedsættelse af omsætningstærsklerne vil medføre, at flere virksomheder bliver omfattet af fusionskontrollen. Ved at indføre en forenklet procedure for uproblematisk fusioner begrænses de omkostninger, der ellers kan være forbundet med det øgede antal fusioner, der fremover skal anmeldes. De deltagende virksomheder vil ligeledes kunne forvente en afslutning af uproblematisk fusioner på et tidligere tidspunkt end efter de eksisterende regler.

For at sikre, at godkendelsen af en fusion på baggrund af en forenklet anmeldelse og efter en forenklet sagsbehandling ikke sker på et ufuldstændigt grundlag, lægger lovforslaget op til, at der indføres mulighed for, at Konkurrencerådet kan tilbagekalde godkendelsen af en uproblematisk fusion, såfremt en virksomhed som led i Konkurrencestyrelsens behandling af en forenklet anmeldelse har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. I sådanne tilfælde kan Konkurrencerådet tilbagekalde godkendelsen og kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en almindelig anmeldelse.

På baggrund af forslaget om indførelse af forenklet anmeldelse og sagsbehandling af uproblematisk fusion foreslås den gældende regel, der giver mulighed for forhåndsgodkendelse af planlagte fusioner, ophævet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 og 9.

2.3.5. Tidsfrister for afgørelse af fusionssager

Når der foreligger en fuldstændig anmeldelse af en fusion, har Konkurrencerådet efter den gældende lov fire uger (den såkaldte fase I) til enten at godkende fusionen eller træffe beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen. Hvis Konkurrencerådet træffer beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen (den såkaldte fase II), skal rådet senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffe afgørelse om, hvorvidt fusionen skal godkendes, evt. med vilkår m.v., eller forbydes.

Danmark er et af de lande i EU, der har de korteste tidsfrister for behandling af fusioner. I praksis betyder de korte danske tidsfrister, at det kan være vanskeligt for konkurrencemyndigheden at tilrettelægge sagsbehandlingen af komplekse eller problematiske fusioner på en hensigtsmæssig måde.

For at sikre, at der er den fornødne tid til at behandle en anmeldt fusion, foreslås det at forlænge tidsfristerne, således at fristen i fase I bliver på 25 hverdage fra en fuldstændig anmeldelse, og fristen i fase II bliver på 90 hverdage fra det tidspunkt, hvor der træffes beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen. Endvidere foreslås det, at der indføres mulighed for i særlige situationer at forlænge fristen i fase II enten efter de anmeldende virksomheders anmodning eller efter beslutning fra Konkurrencerådet med de anmeldende virksomheders samtykke. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

2.4. Offentlighed om afsagte domme m.v. om konkurrenceret

Efter den gældende lov er den altovervejende hovedregel, at de afgørelser, som konkurrencemyndighederne træffer efter konkurrenceloven, skal offentliggøres. Der er imidlertid ikke efter de gældende regler en generel hjemmel til offentliggørelse af domme på konkurrenceområdet samt kendelser fra Konkurrenceankenævnet.

Domstolene anvender i stigende omfang reglerne i konkurrenceloven og konkurrencereglerne i EUF-Traktatens artikel 101 og 102. Da det må anses for at være af generel interesse for virksomheder og offentligheden i øvrigt at få kendskab til disse domme, foreslås der indført hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen offentliggør dem. Det gælder såvel domme, hvor Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part, som domme, hvor konkurrencemyndigheden ikke er involveret, men hvor dommen ikke desto mindre kan være af interesse, da den vedrører denne lov eller EUF-Traktatens artikel 101 og 102. Endvidere foreslås der indført hjemmel til Konkurrencestyrelsens offentliggørelse af Konkurrenceankenævnets kendelser. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

2.5. Sektorundersøgelser

Med henblik på at skabe parallelitet mellem Kommissionens og Konkurrencestyrelsens muligheder for at indhente oplysninger til brug for undersøgelse af bestemte sektorer lægger lovforslaget op til, at der indføres hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen kan kræve oplysninger af virksomheder til brug for sektorundersøgelser samt offentliggøre resultatet heraf. Målet med en sektorundersøgelse er at få indblik i konkurrenceforholdene i en sektor med henblik på, at konkurrenceloven effektivt kan håndhæves. I forbindelse hermed foreslås det, at Konkurrencestyrelsens krav om oplysninger kan håndhæves ved pålæg af tvangsbøder. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12.

2.6. Konkurrenceankenævnet

Efter de gældende regler om Konkurrenceankenævnet udpeger økonomi- og erhvervsministeren en suppleant for formanden. De gældende regler giver ikke mulighed for, at formanden for Konkurrenceankenævnet ved forfald kan bemyndige et medlem af nævnet til at handle på sine vegne.

For at skabe størst mulig fleksibilitet foreslås det, at der indføres hjemmel til, at formanden i tilfælde af forfald kan bemyndige et af de juridisk sagkyndige medlemmer til at handle på sine vegne. Denne mulighed kan f.eks. tænkes anvendt, hvor suppleanten for formanden ikke kan møde med kort varsel. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17.

2.7. Gruppessøgsmål

Efter de gældende regler har Forbrugerombudsmanden kompetence til at optræde som grupperepræsentant i gruppessøgsmål efter markedsføringsloven og efter en række love på det finansielle område.

Det foreslås, at Forbrugerombudsmanden også skal kunne udpeges som grupperepræsentant i gruppessøgsmål på konkurrenceområdet. Ved at give Forbrugerombudsmanden denne kompetence får forbrugerne og mindre virksomheder lettere ved at søge erstatning for de tab, de har lidt, hvis en virksomhed har overtrådt konkurrencereglerne. Det forudsættes, at Forbrugerombudsmanden kun vil finde anledning til at udnytte bemyndigelsen til at optræde som grupperepræsentant, når der er et klart grundlag for, at der foreligger en overtrædelse af konkurrencelovgivningen, dvs. sædvanligvis en afgørelse fra Konkurrencerådet, en kendelse fra Konkurrenceankenævnet eller en dom, der fastslår, at konkurrencelovgivningen er overtrådt. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22.

Forslaget berører ikke forbrugernes eller virksomhedernes adgang til selv at anlægge søgsmål, herunder gruppessøgsmål, om erstatning i anledning af overtrædelse af konkurrencelovgivningen.

2.8. Nyt traktatgrundlag

Den 1. december 2009 blev Traktaten om Det Europæiske Fællesskab (EF-Traktaten) afløst af Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUF-Traktaten). Det betyder bl.a., at det EU-retlige forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler, henholdsvis forbuddet mod misbrug af dominerende stilling, nu findes i EUF-Traktatens artikel 101 og 102 (tidligere EF-Traktatens artikel 81 og 82). Konkurrencereglerne i EUF-Traktaten er identiske med de tidligere regler i EF-Traktaten, og lovforslaget indeholder en række konsekvensændringer som følge af den nye traktats ikrafttræden. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 13, 14, 20 og 21.

2.9. Frie bogpriser

Den gældende lov indeholder en overgangsregel, som sikrer, at de godkendelser til håndhævelse af faste videresalgspriser, som Konkurrencerådet har givet efter den tidligere lov, stadig er gyldige. I 1990 godkendte Konkurrencerådet, at Den danske Boghandlerforening og Den danske Forlæggerforening som hidtil kunne håndhæve faste videresalgspriser for detailsalget af danske bøger i udgivelsesåret og det efterfølgende kalenderår.

Indtil 2000 var forlagene gennem branchens samhandelsregler forpligtede til at sætte faste detailpriser på bøger, men med virkning fra 1. januar 2001 blev forpligtelsen ophævet og ændret til en ret, som forlæggerne kunne benytte, hvis de ville. Konkurrencerådet har løbende fulgt udviklingen i branchen og har via en række sager forsøgt at liberalisere markedet. Resultatet heraf har bl.a. været, at forlagene efterhånden er gået væk fra at benytte faste detailpriser på bøger, og i 2008 blev kun et fåtal af bøger udgivet med fast pris.

Da det danske bogmarked har udviklet sig stabilt siden liberaliseringen i 2000, er der ikke længere særlige grunde til, at der skal være faste detailpriser.

På denne baggrund foreslås overgangsbestemmelsen ophævet for faste videresalgspriser på bøger. Bogmarkedet vil dermed være underlagt samme konkurrenceregulering som andre brancher. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 23 og 24.

2.10. Ændring af lov om benzinforhandlerkontrakter

Efter den gældende lov om benzinforhandlerkontrakter er leverandører af motorbrændstoffer i visse situationer forpligtede til at give konkurrerende leverandører og tankstationer, der sælger motorbrændstoffer under konkurrenters varemærke, økonomiske tilskud. Dette gælder eksempelvis, hvis en leverandør giver en tankstation, der sælger brændstoffer under leverandørens varemærke, et økonomisk tilskud, så tankstationen har mulighed for at sælge brændstofferne til priser under listeprisen, uden at tankstationen i den forbindelse har et økonomisk tab. I den situation skal leverandøren også give tankstationens konkurrenter et tilsvarende tilskud. Konkurrenterne vil normalt enten være en tankstation ejet af en konkurrerende leverandør af motorbrændstoffer eller en tankstation, der er ejet af en selvstændig forhandler, som sælger brændstoffer under en konkurrents varemærke.

Reglen er uhensigtsmæssig, da den hæmmer konkurrencen. Der er således ikke noget incitament for leverandøren til at støtte en nedsættelse af prisen, fordi tankstationens konkurrenter skal have et tilsvarende tilskud. Konkurrenterne kan derefter foretage den samme prisnedsættelse, hvorefter konkurrencen på pris elimineres. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ifølge rapporten fra fusionsudvalget vil de økonomiske gevinster, som tilfalder forbrugerne, ved en nedsættelse af beløbsgrænserne for fusioner omfattet af fusionskontrollen udgøre ca. 400 mio. kr. årligt. Gevin-

sten afspejler, at flere fusioner med de nye og lavere tærskelværdier bliver anmeldelsespligtige og dermed underlagt fusionskontrol. En del af disse fusioner vil være problematiske og ville uden fusionskontrol give anledning til mærkbare begrænsninger af konkurrencen og dermed stigende priser. Gennem konkurrencemyndighedernes forudgående kontrol af sådanne fusioner kan konkurrencebegrænsninger og stigende priser undgås. Ved beregningen af gevinsten er der bl.a. inddraget internationale erfaringer med effekterne af fusionskontrol kombineret med skøn over antallet af problematiske fusioner ved de nye tærskelværdier.

Udvalget skønner samtidig, at de årlige omkostninger for konkurrencemyndigheden ved at skulle behandle de forventede yderligere 30-51 nye årlige anmeldelser (udover de nuværende ca. 10 årlige anmeldelser), som nedsættelsen af beløbsgrænserne vil føre til, vil være 10 mio. kr., svarende til 14 årsværk. Det bemærkes, at behovet for 14 yderligere årsværk er mindre end proportionalt med den forventede stigning i antallet af fusionsanmeldelser. Det beror på en forudsætning om, at ca. halvdelen af anmeldelserne vil kunne afgøres efter den foreslåede forenklede procedure.

Ca. 50 pct. af de yderligere 30-51 nye årlige anmeldelsespligtige fusioner skønnes at ville vedrøre fusioner, som kan godkendes efter den forenklede procedure, som lovforslaget lægger op til. Ca. 40 pct. af anmeldelserne skønnes at vedrøre fusioner, der efter en realitetsbehandling vil kunne godkendes uden særlige vilkår. De resterende nye anmeldelser – svarende til ca. 10 pct. – skønnes at vedrøre fusioner, der kan betragtes som problematiske, og som kun kan godkendes med tilsagn eller forbydes. Disse fusioner vil kræve særligt indgående behandling af konkurrencemyndighederne.

En udvidelse af Forbrugerombudsmandens adgang til at føre gruppesøgsmål til også at gælde på konkurrenceområdet forventes at medføre øgede udgifter til Forbrugerombudsmandens sekretariat svarende til yderligere 0,7 mio. kr. årligt (0,5 mio. kr. til en procedurefuldmægtig og 0,2 mio. kr. til drift).

De samlede udgifter forbundet med lovforslaget finansieres gennem Aftalen om udmøntning af globaliseringspuljen til innovation og iværksætteri m.v. 2010-2012.

De øvrige dele af forslagene til ændring af konkurrenceoven samt til ændring af lov om benzinformidlerkontrakter skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, som har vurderet, at lovforslaget forventes både at medføre administrative byrder såvel som lettelser for danske virksomheder. Samlet set forventes lovændringerne ikke at indeholde administrative byrder, der overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau.

Ifølge rapporten fra fusionsudvalget er en stor del af de danske brancher med de gældende tærskelværdier uden for fusionskontrollen, hvilket kan indebære en betydelig risiko for skade på konkurrencen. En ændring af reglerne, herunder en nedsættelse af tærskelværdierne, vil indebære, at hovedparten af de danske brancher vil være underlagt fusionskontrol.

Ifølge samme rapport skønnes den foreslåede nedsættelse af beløbsgrænserne for fusioner omfattet af fusionskontrollen at indebære omkostninger for virksomhederne i størrelsesordenen ca. 46 mio. kr., der primært vil bestå i udgifter til bistand fra rådgivere (advokater, revisorer m.v.) samt interne omkostninger. Størstedelen af disse udgifter vedrører de 4-6 fusioner, som vurderes at kunne hæmme den effektive konkurrence betydeligt, og hvor der derfor er grund til, at konkurrencemyndigheden griber ind. Disse omkostninger skal dog ses i sammenhæng med de øvrige og meget betydelige transaktionsomkostninger, som typisk er forbundet med, at to eller flere virksomheder beslutter at fusionere.

Som nævnt skønnes en nedsættelse af beløbsgrænserne for fusioner omfattet af fusionskontrollen at indebære, at yderligere 30-51 nye fusioner årligt bliver anmeldelsespligtige. Ifølge rapporten fra fusionsudvalget vil ændringen af fusionskontrolreglerne imidlertid indebære, at gennemsnitligt 20 af de nye anmeldelser vil kunne behandles efter en forenklet sagsbehandling. En sådan mulighed findes ikke i dag og vil derfor indebære administrative lettelser og tidsmæssige besparelser for virksomhederne. Gennemsnitligt 16 af de nye anmeldelser vil relatere sig til fusioner, som efter en realitetsbehandling vurderes at kunne godkendes uden særlige vilkår. De vil dermed kræve en vis behandling af virksomhederne og deres rådgivere, men arbejdet hermed vil være relativt begrænset.

De resterende 4-6 anmeldelser skønnes at vedrøre problematiske fusioner, som kun kan godkendes med tilsagn eller forbydes. Disse fusioner kræver særligt indgående behandling af konkurrencemyndighederne. Størstedelen af de erhvervsadministrative konsekvenser forbundet med forslaget vil relatere sig til disse 4-6 anmeldelser.

Forslaget om ophævelse af bagatelgrænserne for aftaler om markeds- og kundedeling m.v. og indførelse af et

entydigt forbud mod sådanne aftaler vil på den ene side indebære en forenkling af regelværket, og reglerne vil svare til EU-konkurrencereglerne og reglerne i størstedelen af de andre EU-lande. For de virksomheder, som i dag har indgået sådanne konkurrencebegrænsende aftaler, og som kan nyde godt af bagatelgrænserne, vil forslaget på den anden side indebære, at de skal ændre/ophæve deres aftaler.

Forslaget om at give Konkurrencestyrelsen hjemmel til at foretage sektorundersøgelser kan i et vist omfang indebære administrative konsekvenser for virksomhederne. Disse vurderes dog at være begrænsede, da sådanne undersøgelser ikke forventes anvendt i stort omfang. Samlet set vurderes de administrative byrder for virksomhederne forbundet med lovforslaget ikke at overstige 10.000 timer årligt på samfundsniveau.

Bortset fra, hvad der er anført ovenfor, vurderes de øvrige dele af forslaget om ændring af konkurrenceloven ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Ændring af lov om benzinforhandlerkontrakter skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.

8. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt i høring hos Advokatsamfundet, Affald Danmark, Ama-

9. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

gerforbrænding I/S, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Asfaltindustrien, Beskæftigelsesministeriet, Boligselskabernes Landsforening, Bryggeriforeningen, Bygherreforeningen, Børsmæglerforeningen, CO-Industri, COOP Danmark, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Eksportråd, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, DI Handel, Dansk IT, Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Landscentret Dansk Skovforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Busvognmænd, Danske Dagblades Forening, Dansk Fjernvarme, Danske Malermestre, Danske Regioner, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Forlæggerforening, Offentligt ansattes organisationer, Den Danske Dommerforening, Energi- og Olieforum, Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer (FRR), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Håndværksrådet, Indenrigs- og Socialministeriet, Ingeniørforeningen, IDA, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klagenævnet for Udbud, Klima- og Energiministeriet, KL, Kooperationen, Kulturministeriet, Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Miljøministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandre og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Tekniq, Installatørens organisation, Transportministeriet, Udenrigsministeriet og Undervisningsministeriet.

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	De samlede økonomiske gevinster, som tilfalder forbrugerne, ved den foreslåede nedsættelse af beløbsgrænserne for fusioner omfattet af fusionskontrollen skønnes at udgøre ca. 400 mio. kr. årligt. Lovforslaget skønnes ikke at have direkte conse-	Lovforslagets del vedr. fusionskontrol indebærer ressourcekrævende opgaver for Konkurrencestyrelsen. Der er tale om 14 årsværk, svarende til 10 mio. kr. om året. En udvidelse af Forbrugerombudsmandens adgang til at føre gruppesøgsmål til også at gælde på kon-

	kvenser for stat, kommuner og regioner.	kurrenceområdet forventes at medføre øgede udgifter til Forbrugerombudsmandens sekretariat svarende til yderligere 0,7 mio. kr. årligt (0,5 mio. kr. til en procedurefuldmægtig 0,2 mio. kr. til drift). De samlede udgifter forbundet med lovforslaget finansieres gennem Aftalen om udmøntning af globaliseringspuljen til innovation og iværksætter m.v. 2010-2012.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslagets del vedr. fusionskontrol skønnes at indebære, at ca. 50 pct. af de 30-51 nye yderligere årlige anmeldelsespligtige fusioner vil vedrøre fusioner, som kan godkendes efter den forenklede procedure. Ca. 40 pct. af de 30-51 nye årlige anmeldelsespligtige fusioner skønnes at ville vedrøre fusioner, der efter en realitetsbehandling vil kunne godkendes uden særlige vilkår. De resterende nye årlige anmeldelser – svarende til ca. 10 pct. – skønnes at vedrøre fusioner, der kan betragtes som problematiske, og som kun kan godkendes med tilsagn eller forbydes. Disse fusioner vil kræve særligt indgående behandling af konkurrencemyndighederne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Den foreslåede nedsættelse af tærskelværdierne for fusionskontrol skønnes at indebære omkostninger for virksomhederne i størrelsesordenen ca. 46 mio. kr., der primært vil bestå i udgifter til bistand fra rådgivere (advokater, revisorer m.v.) samt interne omkostninger.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget forventes ikke at indeholde administrative byrder, der overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (konkurrencelovens § 7, stk. 2)

Den gældende § 7, stk. 1, i konkurrenceloven indeholder to undtagelser til forbuddet i § 6, stk. 1, mod konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis. Konkurrencebegrænsende aftaler er således undtaget fra forbuddets anvendelsesområde, hvis de deltagende virksomheder har enten en samlet årlig

omsætning på under 1 mia. kr. og en samlet markedsandel for den pågældende vare eller tjenesteydelse på under 10 pct., eller de deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning på under 150 mio. kr. Undertiden kaldes bestemmelsen for en »de minimis regel«, hvori ligger, at der er visse konkurrencebegrænsende aftaler, der som følge af deltagernes omsætning eller markedsandele må antages at have en meget ringe betydning i konkurrencemæssig henseende.

Der er imidlertid visse aftaler m.v., som i sig selv er så alvorlige konkurrencebegrænsninger, at forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler finder anvendelse – uanset deltagernes omsætning eller markedsandele.

Efter den gældende § 7, stk. 2, er det kun prisaftaler, som er underlagt et ubetinget forbud. Hertil kommer en særlig regulering af aftaler, der indebærer samarbejde mellem tilbudsgivere inden tilbudsgivningen – også kaldet tilbudskoordinering.

For aftaler om markedsdeling, aftaler om kundedeling, aftaler om begrænsning af produktionen og aftaler om begrænsning af salget, finder forbuddet i § 6, stk. 1, derimod ikke anvendelse, hvis virksomhedernes omsætning og markedsandele er under bagatelgrænserne.

§ 7, stk. 2, foreslås ændret, således at der udover prisaftaler og aftaler om tilbudskoordinering også gælder et ubetinget forbud mod markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler om begrænsning af produktion eller salg.

Den foreslåede affattelse af *nr. 1* svarer til den gældende bestemmelse, og der tilsigtes ingen ændring af den gældende praksis. Det understreges, at bestemmelsen på samme måde som efter gældende ret vedrører såvel aftaler m.v. indgået mellem konkurrenter (horisontale aftaler) som aftaler indgået mellem virksomheder, der ikke er konkurrenter (vertikale aftaler) – f.eks. en prisaftale indgået mellem en leverandør og en forhandler. For bemærkninger til bestemmelsen henvises til FT 2001-2002, 2. samling, tillæg A, s. 4447 ff.

Med *nr. 2* foreslås der indført et ubetinget forbud, dvs. uanset virksomhedernes omsætning eller markedsandel, mod aftaler m.v., hvorved virksomheder beslutter sig for at begrænse enten produktionen eller salget af en given vare eller tjenesteydelse. Det foreslåede ubetingede forbud skyldes, at der med sådanne aftaler er tale om alvorlige begrænsninger af konkurrencen.

Da prisen på et produkt er afhængig af udbud og efterspørgsel, er det givet, at det kan påvirke priserne, hvis to eller flere virksomheder indgår aftale om at begrænse udbuddet af en given vare eller tjenesteydelse – det være sig ved en begrænsning af de producerede eller de solgte mængder. Deltagerne i en prisaftale har derfor ofte desuden aftalt begrænsninger på deres produktion eller salg

for dermed at understøtte prisaftalen. Der kan også forekomme tilfælde, hvor virksomheder alene aftaler begrænsninger på deres produktion eller salg velvidende den indflydelse, som dette kan have for prisen på produkterne.

Efter EU-reglerne gælder der ikke nogen bagatelgrænse for aftaler mellem konkurrenter om at begrænse produktion eller salg, jf. pkt. 11, stk. 1, litra b, i Kommissionens meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke indebærer en mærkbar begrænsning af konkurrencen i henhold til artikel 81, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (bagatelaf-taler) (nu artikel 101, stk. 1, i EUF-Traktaten) (EFTidende 2001, nr. C 368, s. 13). Det er ensbetydende med, at aftaler om begrænsning af produktion eller salg, der mærkbart kan påvirke samhandelen, er undergivet et ubetinget forbud efter artikel 101, stk. 1, i EUF-Traktaten. Med den foreslåede bestemmelse bringes anvendelsesområdet for forbuddet i § 6, stk. 1, på linje med, hvad der gælder efter EU-konkurrencereglerne.

I en produktionsbegrænsningsaftale kan der være aftalt kvoter, som den enkelte aftaledeltager må producere i en given periode. Sådanne kvoter kan f.eks. være relateret til deltagernes markedsandele. Aftalen kan være udbygget med et system, hvorefter de af deltagerne, som overskrider deres tildelte kvoter, skal udrede en form for kompensation til deltagere, som i konsekvens heraf ikke kan udnytte deres kvoter. I så fald kan et resultat af aftalen være højere priser. Det skyldes, at den virksomhed, der producerer mere end den aftalte kvote, nødvendigvis må sælge til højere priser for dermed at være i stand til at kunne udrede kompensationen herfor til de andre aftaledeltagere.

En aftale om begrænsning af produktionen kan også foreligge, hvis aftaledeltagerne f.eks. skal give deres samtykke til, at en af deltagerne ønsker at udvide sin produktion eller at bygge en ny fabrik. Hvis virksomheder som følge af overkapacitet og faldende efterspørgsel inden for en branche indgår aftale om (midlertidige) produktionsstandsninger for at opretholde fortsat høje priser, kan der også foreligge en ulovlig produktionsbegrænsningsaftale, jf. EF-Domstolens dom af 20. november 2008 i sag C-209/07 »Beef Industry Development«.

En aftale mellem to eller flere virksomheder om at begrænse deres salg af varer eller tjenesteydelser indebærer en kunstig begrænsning af udbuddet. Lige som for produktionsbegrænsningsaftaler kan der f.eks. være aftalt kvoter for de mængder, som deltagerne må sælge samt en kompensationsordning herfor.

Med *nr. 3* foreslås der ligeledes indført et ubetinget forbud mod aftaler om opdeling af markeder eller kun-

der. Sådanne aftaler, der udgør alvorlige konkurrencebegrænsninger, er ofte en del af en overordnet aftale eller kartel om ens høje priser og salgsbegrænsninger. Der kan dog også være indgået separate aftaler om markeds- og kundedeling med henblik på at sikre et generelt højt prisniveau mellem aftaledeltagerne.

Kommissionens bagatelmeddelelse finder ifølge pkt. 11, stk. 1, litra c, ikke anvendelse på aftaler mellem konkurrenter om at fordele markeder eller kunder. Det er ensbetydende med, at markeds- eller kundedelingsaftaler, der mærkbart kan påvirke samhandelen, er undergivet et ubetinget forbud efter EUF-Traktatens artikel 101, stk. 1. Med den foreslåede bestemmelse bringes anvendelsesområdet for forbuddet i § 6, stk.1, på linje med, hvad der gælder efter EU-konkurrencereglerne.

En markedsdelingsaftale kan f.eks. omfatte tildeling af en given andel af markedet eller tildeling af særlige geografiske områder. I beslutning af 21. oktober 1998 i sagen »Præisolerede rør« (EF-Tidende 1999, nr. L 24, s. 1) fandt Kommissionen, at en række producenter af præisolerede rør til fjernvarmeanlæg i Danmark, Italien og Tyskland udover tilbudskoordinerings bl.a. havde opdelt de nationale markeder og i sidste instans hele det europæiske marked imellem sig på grundlag af en kvoteordning og havde overladt de nationale markeder til bestemte producenter, idet andre producenter trak sig ud af de pågældende markeder.

I beslutning af 18. juli 2001 i sagen »SAS/Maersk Air« (EF-Tidende 2001, nr. L 265, s.15) fandt Kommissionen, at de to virksomheder for det første havde indgået en markedsdelingsaftale om indenrigsruterne, ifølge hvilken SAS ikke ville flyve på Maersk Airs ruter til og fra Jylland, mens Maersk Air ikke ville starte konkurrerende flyvninger ud af København på de ruter, som SAS befløj eller ønskede at beflyve. For det andet havde virksomhederne indgået markedsdelingsaftaler om individuelle udenrigsruter.

En kundedelingsaftale kan også omfatte fordeling af individuelle kunder eller tildeling af kundegrupper (f.eks. offentlige institutioner, detailhandlere og endelige forbrugere). Med sådanne aftaler afskæres den enkelte aftaledeltagers mulighed for at erhverve flere kunder og dermed forøge sin markedsandel på de andre aftaledeltageres (konkurrenters) bekostning. En kundedelingsaftale kan også indebære et forbud for deltagerne mod at levere til hinandens kunder trods kundernes egen opfordring til at levere. Derved indebærer aftalen færre valgmuligheder for kunderne og kan medføre højere priser.

Vertikale markeds- eller kundedelingsaftaler udgør som udgangspunkt også alvorlige konkurrencebegræns-

ninger. Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22. december 1999 om anvendelse af EF-Traktatens artikel 81, stk. 3, (nu EUF-Traktatens artikel 101, stk. 3) på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EF-Tidende 1999, nr. L 336, s. 21) gruppefritager dog under visse betingelser f.eks. eneforhandlingsaftaler, hvor leverandøren begrænser eneforhandlerens aktive salg i et område eller til en særlig kundegruppe. Uanset dette bliver det med den foreslåede bestemmelse klargjort, at vertikale markeds- eller kundedelingsaftaler også som udgangspunkt vil være omfattet af forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler.

Den foreslåede *nr. 4* indebærer et ubetinget forbud mod tilbudskoordinerings, dvs. ethvert samarbejde mellem tilbudsgiverne inden tilbudsgivningen, og som har til formål eller til følge, at konkurrencen mellem de bydende sættes ud af kraft. Tilbudskoordinerings kan anses som en speciel form for kundedeling.

Forslaget indebærer alene nogle få sproglige ændringer i forhold til den gældende § 7, stk. 2, nr. 2. Der er ikke tilset nogle realitetsændringer af bestemmelsen, og der henvises til FT 1999-2000, tillæg A, s. 6811.

Til nr. 2 (konkurrencelovens § 11 a, stk. 5, 2. pkt.)

Som udgangspunkt behandler Kommissionen sager om ulovlig statsstøtte med samhandelspåvirkning, mens Konkurrencerådet som udgangspunkt behandler sager om offentlig konkurrenceforvridende støtte, der ikke kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. For at skabe overensstemmelse med de regler, der gælder for tilbagebetaling af ulovlig EU-statsstøtte i de sager, som behandles af Kommissionen, foreslås det, at Konkurrencerådet, når der efter § 11 a, stk. 1, udstedes påbud om tilbagebetaling af ulovlig støtte samt forrentning heraf, fastsætter rentesatsen i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler for tilbagebetaling af statsstøtte ydet i strid med EUF-Traktatens artikel 108, stk. 3. Tilsvarende foreslås der indført hjemmel for Konkurrencerådet til at pålægge betaling af renters rente ved krav om tilbagebetaling af ulovlig modtaget statsstøtte, således at de påløbne renter i det foregående år tilskrives renter hvert efterfølgende år. De foreslåede regler for rentesatsen og renters rente skal finde anvendelse uanset, om støtten har samhandelspåvirkning eller ej.

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (nu EUF-Traktatens artikel 113) (EU-Tidende 2004, nr. L 140, s. 1) – som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 (EU-Tidende 2008, nr. L

82, s. 1) – (herefter Kommissionens forordning nr. 794/2004), er udgangspunktet, at den rentesats, der skal anvendes i forbindelse med tilbagebetaling af statsstøtte, som er ydet i strid med EUF-Traktatens artikel 108, stk. 3, er en årlig procentsats fastsat for hvert kalenderår.

Hvad angår rentesatsen, er metoden for beregning heraf ved tilbagebetaling af ulovlig statsstøtte efter EF-Traktaten fastsat i Kommissionens forordning nr. 794/2004 og Kommissionens meddelelse (EF) om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EU-Tidende 2008, nr. C 14, s. 6). Kommissionen offentliggør de aktuelle og tidligere rentesatser i Den Europæiske Unions Tidende og på Kommissionens hjemmeside. Da Kommissionen som udgangspunkt fastsætter rentesatsen særskilt for hver medlemsstat, gælder der en særlig dansk rentesats. Med den foreslåede bestemmelse skal denne rentesats også være gældende for de rentekrav, som Konkurrencerådet udsteder påbud om. Via Konkurrencestyrelsens hjemmeside vil der kunne hentes oplysninger om den pågældende rentesats.

Som efter den gældende lov beregner Konkurrencerådet også efter forslaget renter fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte blev stillet til modtagerens rådighed, og indtil der sker tilbagebetaling. Den rentesats, der finder anvendelse, er den sats, der gælder på den dato, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed for modtageren. Hvad angår størrelsen af rentesatsen og rentetilskrivningsmetoden, finder Kommissionens til enhver tid gældende regler herom anvendelse. Krav om tilbagebetaling forældes som udgangspunkt fem år efter, at støtten er udbetalt, jf. § 11 a, stk. 5, 1. pkt., der ikke foreslås ændret.

Støtte kan antage mange former, og begrebet omfatter støtte af enhver tænkelig art. Der kan være tale om direkte støtte f.eks. i form af kontante tilskud m.v., eller indirekte støtte f.eks. i form af skatte- og afgiftslettelser eller lån på særligt fordelagtige vilkår. Uanset hvilken form støtten antager, og uanset om der er tale om støtte ydet flere gange over en længere periode, vil det afgørende tidspunkt for beregning af renter og renters rente, være det tidspunkt, hvor fordelene af støtten indtrådte for modtageren. Hvis der f.eks. er tale om støtte i form af udlejning af bygninger på vilkår, der ikke svarer til normale markedsvilkår, vil det tidspunkt, hvor støtten første gang er stillet til rådighed for modtageren, være det tidspunkt, hvor modtageren første gang opnåede fordelene af det udlejede på de fordelagtige vilkår.

I dansk ret kræver det som udgangspunkt udtrykkelig lovhjemmel at pålægge betaling af renters rente. Hvis der ikke pålægges renters rente af ulovlig modtaget offentlig støtte, kan det indebære, at en modtager reelt

opnår en yderligere støtte i form af en rentefordel ved kun at skulle tilbagebetale renterne af den investering, som støtten har kunnet give modtageren mulighed for at foretage, og ikke en løbende akkumulering (renters rente) heraf. Det kan stride mod formålet med at kræve tilbagebetaling af ulovlig støtte, der går ud på at genoprette den oprindelige situation på markedet ved at fjerne samtlige af de fordele, som en modtager har haft af støtten.

Kommissionen har hjemmel til at pålægge betaling af renters rente i forbindelse med krav om tilbagebetaling af statsstøtte, der er ydet i strid med EUF-Traktatens artikel 108, stk. 3, jf. artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 794/2004.

Krav om tilbagebetaling af ulovlig støtte ydet ud over en periode på et år kan tilskrives renters rente fra det første år, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed. For de efterfølgende år tilskrives renter af hvert yderligere beløb, hvormed der er ydet ulovlig støtte i det pågældende år, idet beløbet tillægges tidligere tilskrevne renter. Tilskrivning af renters rente vil dog ikke være relevant, hvis der er tale om en ulovlig støtte, som kun har været stillet til modtagerens rådighed inden for et kortere tidsrum, der ikke strækker sig ud over en periode på et år.

Til nr. 3 (konkurrencelovens § 12, stk. 1, nr. 1)

I overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefalinger foreslås de gældende beløbsgrænser for virksomheder omfattet af fusionskontrollen nedsat fra 3,8 mia. kr. til 900 mio. kr., henholdsvis fra 300 mio. kr. til 100 mio. kr. Med den foreslåede bestemmelse vil fusioner, hvor de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 900 mio. kr., og mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 100 mio. kr., herefter være omfattet af lovens regler om fusionskontrol. For begge omsætningsgrænser gælder, at der skal være tale om omsætning i Danmark, dvs. begge tærskelværdier er baseret på national omsætning.

Begge betingelser skal være opfyldt for, at en fusion skal anmeldes til Konkurrencestyrelsen. En sammenlægning af to virksomheder, som tilsammen har en omsætning i Danmark på 900 mio. kr., men hvor kun den ene virksomheds omsætning overstiger 100 mio. kr., vil derfor ikke være anmeldelsespligtig. En fusion mellem f.eks. tre virksomheder, hvis samlede omsætning i Danmark er på 900 mio. kr. eller derover, og hvor en af virksomhederne har en omsætning på under 100 mio. kr., vil være omfattet af anmeldelsespligt, hvis de to øvrige

virksomheder hver især har en omsætning på mindst 100 mio. kr.

Der er alene tale om en justering af beløbsgrænserne i den gældende § 12, stk. 1, nr. 1. For bemærkningerne til denne bestemmelse henvises til FT 1999-2000, tillæg A, s. 6815ff.

Beløbsgrænserne i den gældende § 12, stk. 1, nr. 2, berøres ikke af forslaget. For fusioner, der involverer en virksomhed, der har hele eller hovedparten af sin omsætning i udlandet, er betingelsen for anmeldelsespligt fortsat, at der skal være tale om en fusion mellem en virksomhed, der har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr., og en virksomhed, der har en samlet årlig omsætning på verdensplan på mindst 3,8 mia. kr. Hermed suppleres de nationale omsætnings-tærskler af en global tærskelværdi. Ligesom tidligere vil lovens § 12, stk. 1, i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefalinger således indeholde to regelsæt for fusioner, der kan omfattes af den danske fusionskontrol.

Til nr. 4 (konkurrencelovens § 12, stk. 5)

De gældende regler tager ikke fuldt ud højde for en situation, hvor Kommissionen henviser en fusion til behandling i Danmark, og hvor der kan være tvivl om, hvorvidt Konkurrencerådet har kompetence til at behandle sagen, fordi de deltagende virksomheders omsætning ikke overstiger de danske tærskelværdier.

For at effektivisere håndtævelsen af de danske fusionskontrolregler foreslås det, at der indføres en udtrykkelig hjemmel til, at Konkurrencerådet kan behandle en fusion, som Kommissionen i medfør af forordning (EF) nr. 139/2004 om fusionskontrol (EU-Tidende 2004, nr. L 24, s. 1) – herefter »fusionskontrolforordningen« – henviser til behandling i Danmark, selv om de deltagende virksomheders omsætning ikke når op på beløbsgrænserne i stk. 1. Den foreslåede ændring er i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefaling.

Henvisning fra Kommissionen af en fusion til en medlemsstat vil kunne ske i situationer, hvor en fusion med fællesskabsdimension påvirker konkurrencen på et marked, der er beliggende i én medlemsstat, og som på enhver måde fremstår som et særskilt marked og ikke udgør en væsentlig del af fællesmarkedet, jf. reglerne om kompetencefordeling i fusionskontrolforordningens artikel 9.

Til nr. 5 (konkurrencelovens § 12 c, stk. 1)

Den gældende § 12 c, stk. 1, indeholder hjemmel for Konkurrencerådet til at træffe afgørelse om, hvorvidt en fusion, der er anmeldelsespligtig i henhold til § 12 b,

stk. 1, eller som af Kommissionen er henvist til Konkurrencerådets behandling, jf. § 12, stk. 5, kan godkendes eller forbydes. Hjemlen til, hvilke fusioner Konkurrencerådet kan behandle, fremgår af § 12, stk. 1 og 5, og der er således ikke behov for i § 12 c, stk. 1, at henvises til disse bestemmelser. Det foreslås derfor, at henvisningerne til disse bestemmelser udgår.

Som efter gældende ret kan en godkendelse af en fusion ske med tilknyttede vilkår, jf. § 12 e, hvorefter Konkurrencerådet til godkendelsen af en fusion kan knytte vilkår eller udstede påbud, herunder for at sikre, at de deltagende virksomheder opfylder de tilsagn, de har givet over for Konkurrencerådet for at fjerne de skadelige virkninger af fusionen.

Som efter gældende ret er det Konkurrencerådet, der som udgangspunkt har kompetence til enten at godkende eller forbyde en fusion. Konkurrencestyrelsen foreslås dog også tillagt kompetence til at godkende en fusion på baggrund af en forenklet sagsbehandling, jf. henvisningen til stk. 7 – lovforslagets § 1, nr. 7.

Af den tidligere fusionskontrolforordning fremgik det, at en beslutning om godkendelse af en fusion også omfattede en godkendelse af de konkurrencebegrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for fusionens gennemførelse – såkaldte accessoriske begrænsninger. I lighed hermed fremgik det af bemærkningerne til de danske regler om fusionskontrol, FT 1999-2000, tillæg A, s. 6823-24, at Konkurrencerådet ved godkendelse af en fusion samtidig skal vurdere de accessoriske begrænsninger, og at en godkendelse af en fusion således også vil omfatte sådanne accessoriske begrænsninger.

Med vedtagelsen af den gældende fusionskontrolforordning har Kommissionen ændret praksis på dette område. For fusioner med fællesskabsdimension er udgangspunktet herefter, at det er op til de deltagende virksomheder selv at vurdere, om de enkelte vilkår i fusionsaftalen udgør en nødvendig del af aftalen og dermed er accessoriske begrænsninger. En godkendelse af en fusion omfatter herefter automatisk sådanne begrænsninger, uden at Kommissionen skal vurdere disse begrænsninger i de enkelte tilfælde.

I lighed med ændringen i fusionskontrolforordningen vil det også som udgangspunkt være op til de deltagende virksomheder selv at vurdere accessoriske begrænsninger, når der er tale om fusioner omfattet af de danske regler om fusionskontrol. Med indførelse af et princip om, at fusionsparterne selv skal vurdere sådanne begrænsninger, vil Konkurrencerådet herefter ikke være forpligtet til at vurdere accessoriske begrænsninger i hvert enkelt tilfælde og behandle dem særskilt. Det er

herefter virksomhedernes ansvar, om begrænsningerne er accessoriske i forhold til gennemførelsen af en fusion.

Praksis fra tidligere danske fusionsafgørelser samt fra afgørelser truffet af Kommissionen vil være vejledende for virksomhedernes vurdering af de begrænsninger, der er knyttet til fusionen. Kommissionen har i sin seneste meddelelse om konkurrencebegrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for gennemførelsen af fusioner (EU-Tidende 2005, nr. C 56, s. 24), redegjort for, hvordan begrebet accessoriske begrænsninger skal fortolkes. Hvis en fusion omfatter begrænsninger, som der ikke findes praksis for, eller som ikke er omfattet af Kommissionens meddelelse, og som giver anledning til reel usikkerhed, vil Konkurrencerådet dog efter anmodning fra fusionsparterne kunne foretage en vurdering heraf samtidig med vurderingen af fusionen. Fusioner, hvor de deltagende virksomheder anmoder om en vurdering af accessoriske begrænsninger, vil ikke kunne blive omfattet af den forenkede procedure.

Til nr. 6 (konkurrencelovens § 12 c, stk. 3)

§ 12 c, stk. 3, i den gældende lov fastlægger, at samordningsaspekter i forbindelse med oprettelsen af et joint venture, som udgør en fusion efter § 12 a, stk. 2, skal vurderes efter kriterierne i § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1, for at fastslå, om transaktionen kan godkendes. Med § 24 er det fastlagt, at sager efter EUF-Traktatens artikel 101 og 102, herunder sager, hvor der sker parallel anvendelse af denne lovs §§ 6 og 11, kan behandles af Konkurrencerådet, når sagen har tilknytning til Danmark. Afgørende herfor er, om der er samhandlingspåvirkning.

Med den foreslåede tilføjelse præciseres det, at den form for samordnet praksis mellem virksomheder, der kan opstå i forbindelse med oprettelse af et joint venture, som udgør en fusion efter § 12 a, stk. 2, også skal vurderes efter EUF-Traktatens artikel 101, stk. 1 og 3, hvis der er samhandlingspåvirkning. Uanset om en sag har samhandlingspåvirkning eller ej, vil Kommissionens praksis på området fortsat være vejledende for Konkurrencerådets vurdering af samordningsaspekter ved et joint venture. Kommissionens seneste fortolkningsbidrag på dette område fremgår af Kommissionens konsoliderede meddelelse om jurisdiktion (EU-Tidende 2008, nr. C 95, s. 1).

Til nr. 7 (konkurrencelovens § 12 c, stk. 7)

Den gældende § 12 c, stk. 7, indeholder mulighed for, at Konkurrencerådet kan forhåndsgodkende planlagte fusioner. Forhåndsgodkendelse kan alene opnås, hvis den planlagte fusion kan godkendes på baggrund af de oplysninger, der allerede findes i Konkurrencestyrelsen,

eller som virksomheden afgiver. § 12 c, stk. 8, angiver retsvirkningen i tilfælde, hvor Konkurrencerådet måtte komme frem til, at en planlagt fusion ikke kan opnå en sådan forhåndsgodkendelse. Bestemmelsen har imidlertid i praksis vist sig begrænset anvendelig, fordi reglen kun kan anvendes på fusioner, der kan godkendes uden vilkår og uden forudgående offentliggørelse.

Bestemmelserne om forhåndsgodkendelse i § 12 c, stk. 7-8, foreslås derfor ophævet. Samtidig foreslås der i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefalinger indsat en bestemmelse, hvorefter Konkurrencestyrelsen efter en forenklet sagsbehandling kan godkende en fusion, hvis styrelsen finder, at fusionen på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke giver anledning til indsigelser fra styrelsens side.

En sådan procedure for forenklet behandling indebærer, at oplysningerne om fusionen offentliggøres, hvorved bl.a. kunder, konkurrenter og leverandører får mulighed for at gøre Konkurrencestyrelsen opmærksom på eventuelle konkurrenceproblemer ved en planlagt fusion. Hermed tager proceduren højde for det behov, der er for at høre markedet, inden en fusion godkendes. Hvis fusionen er uproblematisk, vil virksomhederne kunne opnå en godkendelse af fusionen inden for kort tid.

Selv om der bliver tale om en afgørelse om godkendelse på det foreliggende grundlag, vil der være tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, og som dermed er undergivet de forvaltningsretlige regler om aktindsigt m.v.

I henhold til § 12 c, stk. 2, indebærer en vurdering af en anmeldt fusion en undersøgelse af, om fusionen påvirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt. For det nærmere indhold i denne vurdering henvises til bemærkningerne til § 12 c, stk. 2, jf. FT 1999-2000, tillæg A, s. 6823-6825 og FT 2004-05, 1. samling, tillæg A, s. 1646-1647. En række fusioner vil på forhånd kunne karakteriseres som uproblematiske. Der kan eksempelvis være tale om fusioner mellem virksomheder, der ikke er aktive på det samme marked, eller fusioner mellem virksomheder, der er aktive på det samme marked, men hvor de fusionerende virksomheder vil få en samlet markedsandel, der er så lille, at fusionen ikke vil kunne skabe konkurrenceproblemer. Når der er tale om joint ventures, vil der også være en række transaktioner, der i mange tilfælde ikke påvirker konkurrencen, men som alligevel udløser anmeldelsespligt. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis et joint venture overgår fra fælles kontrol til enekontrol. Medmindre særlige forhold gør sig gældende, vil sådanne fusioner derfor kunne godkendes uden, at Konkurrencerådet forinden foretager større undersøgelser.

Når der er tale om fusioner, der på forhånd kan karakteriseres som uproblematisk, er det ikke nødvendigt, at anmelder afgiver oplysninger i samme omfang som ved en almindelig anmeldelse. Samtidig med indførelse af en forenklet godkendelsesprocedure vil der derfor i medfør af den gældende § 12 b, stk. 3, som ikke foreslås ændret, blive indført et toleddet anmeldelsessystem, hvorefter fusioner, der på forhånd kan karakteriseres som uproblematisk, kan anmeldes forenklet.

De nærmere regler om anmeldelsespligt, der vil blive udstedt i medfør af § 12 b, stk. 3, vil angive kriterierne for forenklet anmeldelse. Selv om en fusion som udgangspunkt falder ind under ét af kriterierne for forenklet anmeldelse, vil der kunne være tilfælde, hvor det ikke på forhånd kan udelukkes, at fusionen kan medføre konkurrenceproblemer, og det derfor er nødvendigt med flere oplysninger for at kunne vurdere fusionen. Vurderingen af, om en fusion opfylder betingelserne for forenklet anmeldelse, vil derfor altid skulle foretages konkret, og Konkurrencestyrelsen vil altid kunne kræve en almindelig anmeldelse, hvis dette er nødvendigt for i tilstrækkeligt omfang at kunne undersøge, om fusionen medfører konkurrenceproblemer. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er tale om et marked, som det er vanskeligt at afgrænse, og hvor markedsafgrænsningen har betydning for vurderingen af fusionen. Det kan også være tilfældet, hvis der i forbindelse med offentliggørelse af den forenkledede anmeldelse kommer bemærkninger fra tredjemand, der skaber tvivl om, hvorvidt fusionen hæmmer konkurrencen.

De tvivlsspørgsmål, der vil kunne opstå i forbindelse med vurderingen af, om en fusion kan anmeldes forenklet, vil oftest kunne afklares i forbindelse med forudgående drøftelser med Konkurrencestyrelsen, inden fusionen anmeldes. Konkurrencestyrelsen vil i en vejledning informere om vigtigheden og betydningen af, at virksomhederne allerede i prænotifikationsfasen tager kontakt til Konkurrencestyrelsen.

Selve den forenkledede sagsbehandling består i, at Konkurrencestyrelsen gennemgår anmeldelsen med henblik på at påse, om betingelserne for at anmelde forenklet er opfyldt. Som et led heri foretager Konkurrencestyrelsen en vurdering af den markedsafgrænsning, anmelder har foretaget, og sammenholder dette med styrelsens eget kendskab til det pågældende marked. Konkurrencestyrelsen undersøger tillige, om andre forhold i sagen eller på det pågældende marked kan være årsag til, at der skal ske en nærmere vurdering af fusionen, inden sagen kan afsluttes. Sideløbende hermed offentliggør Konkurrencestyrelsen fusionsanmeldelsen med en nærmere angiven frist for tredjemand, f.eks. konkurrenter, kunder eller leverandører, til at komme med eventuelle bemærk-

ninger til fusionen. Udover denne offentliggørelse sender Konkurrencestyrelsen oplysning om den anmeldte fusion direkte til de vigtigste konkurrenter, kunder og leverandører, som anmelder selv har angivet, eller som styrelsen i øvrigt har kendskab til. Hvis Konkurrencestyrelsens indledende undersøgelser ikke har givet anledning til at foretage yderligere undersøgelser, og tredjemand ikke er fremkommet med begrundede indsigelser mod fusionen, vil fusionen blive godkendt ved, at Konkurrencestyrelsen meddeler anmelder, at fusionen er godkendt på baggrund af en forenklet sagsbehandling, idet den ikke giver anledning til indsigelser. Godkendelsen vil tillige blive offentliggjort på Konkurrencestyrelsens hjemmeside.

Når der er tale om fusioner, der godkendes på baggrund af en forenklet sagsbehandling, og som er anmeldt forenklet, indebærer Konkurrencestyrelsens sagsbehandling, at styrelsen ikke ud over den ovenfor beskrevne høring samt gennemgang af anmeldelsen foretager en egentlig prøvelse af de modtagne oplysninger. Godkendelsen gives således på baggrund af de oplysninger, som Konkurrencestyrelsen har modtaget fra de deltagende virksomheder samt eventuelt fra tredjemand. Som det fremgår nedenfor, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, vil Konkurrencerådet kunne tilbagekalde en godkendelse af en fusion, hvis godkendelsen baserer sig på urigtige eller vildledende oplysninger fra en eller flere af de deltagende virksomheder.

Ud over fusioner, der falder ind under kriterierne for forenklet anmeldelse, vil også andre fusioner kunne godkendes forenklet, hvis Konkurrencestyrelsen uden større undersøgelser af markedet m.v. kan konstatere, at fusionen ikke vil medføre konkurrenceproblemer, og godkendelse kan ske i fase I, dvs. senest 25 dage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Eftersom sådanne fusioner ikke på samme måde som de fusioner, der er omtalt ovenfor, på forhånd kan karakteriseres som uproblematisk, vil sådanne fusioner skulle anmeldes almindeligt.

Til nr. 8 (konkurrencelovens § 12 d)

Med ændringen af § 12 d foreslås indført nye tidsfrister for behandlingen af anmeldte fusioner. Med de nye frister vil Konkurrencerådet få længere tid – særligt i fase II – til at undersøge, hvilke virkninger en anmeldt fusion vil få for den fremtidige konkurrence. De foreslåede ændringer er i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefalinger.

Ligesom efter de gældende regler foreslås behandlingen af en fusion at ske i to faser. Fristerne foreslås regnet i hverdage i stedet for uger og måneder. Med udtrykket

»hverdage« menes mandag til fredag bortset fra helligdage, juleaftensdag og nytårsaftensdag. Dette svarer til den definition, der er anvendt i § 18, stk. 4-5, jf. FT 2006-07, tillæg A, s. 4983.

Første fase (herefter fase I) kan maksimalt vare 25 hverdage, og regnes fra Konkurrencestyrelsens modtagelse af en fuldstændig anmeldelse. Efter de gældende regler er fristen i fase I på fire uger. Den nye frist på 25 hverdage svarer til ca. fem uger, hvorved forslaget vil indebære, at fristen i fase I forlænges ca. en uge.

Anden fase (herefter fase II) foreslås forlænget således, at Konkurrencerådet fra det tidspunkt, hvor der er truffet beslutning om at indlede særskilt undersøgelse af en fusion, har yderligere 90 hverdage til at behandle sagen. Efter de gældende regler er fristen i fase II på tre måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse. De ændrede regler betyder, at fristen for afgørelse af en fusions sag, der overgår til fase II-behandling, forlænges fra de gældende tre måneder til omkring fem måneder. De foreslåede frister i fase I og II svarer til de frister, der efter fusionskontrollforordningen gælder for Kommissionens behandling af anmeldte fusioner.

Ud over nye frister for behandling af fusions sager foreslås der også indført to muligheder for forlængelse af fristerne i situationer, hvor virksomhederne enten foreslår nye eller reviderede tilsagn sent i forløbet eller, hvor der er enighed mellem de deltagende virksomheder og Konkurrencerådet herom. I begge tilfælde vil fristen maksimalt kunne forlænges med 20 hverdage.

De foreslåede forlængede frister i fase I og II sammenholdt med de foreslåede muligheder for yderligere forlængelse bevirker, at muligheden for ekstraordinær fristafbrydelse ikke længere skønnes nødvendig. Den gældende § 12 d, stk. 3, 2. pkt., foreslås derfor ikke videreført.

I medfør af den foreslåede § 12 d, stk. 1, skal der senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffes beslutning om, at fusionen kan godkendes efter en forenklet sagsbehandling, eller at fusionen kan godkendes, herunder på vilkår m.v. Inden for samme frist kan der endvidere træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.

Kravet om, at fristerne begynder at løbe fra anmeldelsen er fuldstændig, gælder både for indgivelse af en almindelig og en forenklet anmeldelse af en fusion. Fristen løber fra den dag, Konkurrencestyrelsen har modtaget den fuldstændige anmeldelse og udløber således 25 hverdage herefter. Hvis en fusion er anmeldt forenklet, og Konkurrencestyrelsen efter, at anmeldelsen er fuldstændig, har krævet en almindelig anmeldelse af fusionen, vil de dage, der allerede er forløbet i fase I, blive

modregnet i den »nye« fase I, når fristerne begynder at løbe i forbindelse med indlevering af en fuldstændig, almindelig anmeldelse. Det vil f.eks. sige, at hvis Konkurrencestyrelsen 15 hverdage henne i fase I under behandlingen af en forenklet fusionsanmeldelse kræver fusionen anmeldt almindeligt, vil disse 15 hverdage blive modregnet, når der foreligger en fuldstændig, almindelig anmeldelse af fusionen. Herefter vil der reelt kun restere 10 hverdage til behandlingen af den almindelige fusionsanmeldelse i den »nye« fase I.

Hvis der er tale om en fusion, der af Kommissionen er henvist til Konkurrencerådets behandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, regnes fristen ligeledes fra det tidspunkt, hvor Konkurrencestyrelsen beslutter, at anmeldelsen er fuldstændig.

I henhold til artikel 22 i fusionskontrollforordningen kan en medlemsstat anmode Kommissionen om at behandle en fusion, der ikke har fællesskabsdimension, men som påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og truer med at påvirke konkurrencen betydeligt. I en situation, hvor Konkurrencerådet fremsætter en sådan anmodning til Kommissionen, suspenderes tidsfristerne i § 12 d, indtil der er truffet beslutning om, hvor fusionen skal behandles. Hvis en fusion, der ikke har fællesskabsdimension, men som er anmeldt i flere medlemsstater, herunder Danmark, på foranledning af en anmodning fra en anden medlemsstat overvejes henvist til Kommissionen, suspenderes tidsfristerne i § 12 d også, indtil Kommissionen har truffet afgørelse om henvisning til Kommissionen, eller indtil Konkurrencerådet har besluttet ikke at tilslutte sig anmodningen for så vidt angår den del af fusionen, der er anmeldt i Danmark.

En sag, der afsluttes i fase I, kan munde ud i enten en godkendelse, herunder med tilsagn, eller en beslutning om at indlede særskilt undersøgelse af fusionen. En godkendelse kan være såvel en godkendelse efter den almindelige procedure som godkendelse på baggrund af en forenklet sagsbehandling, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7. Beslutning om at forbyde en fusion kan således alene træffes efter en særskilt undersøgelse af fusionen, jf. § 12 d, stk. 2.

Hvis de foretagne undersøgelser af fusionens konkurrencevirkninger inden for fristen i fase I, dvs. inden for de 25 hverdage, viser, at fusionen ikke umiddelbart vil kunne godkendes, træffes beslutning om overgang til fase II. Herved sikres, at Konkurrencerådet har den fornødne tid til at træffe beslutning om, hvorvidt fusionen vil kunne godkendes, herunder evt. på vilkår m.v., eller om fusionen skal forbydes. Af hensyn til virksomhederne vil en fusions sag altid blive behandlet så hurtigt som muligt. Selv om en sag overgår til fase II, er dette derfor

ikke ensbetydende med, at sagsbehandlingen i alle tilfælde forlænges med 90 hverdage.

Ifølge den foreslåede § 12 d, *stk. 2*, vil Konkurrencerådet i sager, der overgår til fase II, have 90 hverdage til at træffe beslutning om, hvorvidt fusionen kan godkendes, herunder på vilkår m.v., jf. § 12 e, eller om den skal forbydes. Hvis undersøgelsen af fusionen viser, at fusionen hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, vil fusionen blive forbudt, jf. § 12 c, *stk. 2*, 2. pkt., medmindre de deltagende virksomheder afgiver tilsagn, der fjerner de skadelige virkninger af fusionen. I situationer, hvor den særskilte undersøgelse af fusionen viser, at fusionen ikke fører til, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt, vil fusionen blive godkendt uden tilsagn, jf. § 12 c, *stk. 2*, 1. pkt.

Fusionsudvalget har anbefalet, at Konkurrencerådet i fase II-sager afgiver en meddelelse, der påpeger de elementer ved fusionen, som vurderes at kunne indebære, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt, såfremt fusionen godkendes uden tilsagn. En sådan meddelelse vil blive fremsendt til de deltagende virksomheder i forbindelse med overgangen til fase II og vil angive de betænkeligheder, Konkurrencestyrelsen på dette tidspunkt har identificeret ved fusionen. Konkurrencestyrelsen vil i en vejledning beskrive proceduren for afgivelse af en sådan meddelelse. Udgangspunktet er, at meddelelsen skal angive styrelsens foreløbige syn på det relevante marked, parternes markedsstyrke og de konkurrenceproblemer, fusionen efter de foreliggende oplysninger vil kunne medføre. Formålet er dels at orientere virksomhederne om de problemstillinger, der vil være genstand for Konkurrencestyrelsens yderligere undersøgelser, dels at give afsæt for virksomhedernes overvejelser om tilsagn. Henset til, at fusionsudvalget i sin rapport har prioriteret en tidlig orientering af parterne højt, vil meddelelsen blive afgivet på et tidspunkt, hvor Konkurrencestyrelsen ikke er færdig med sine undersøgelser af fusionens virkninger for konkurrencen. Meddelelsen vil derfor blive fulgt op af et eller flere statusmøder med parterne, ligesom Konkurrencestyrelsen i relevant og nødvendigt omfang vil følge meddelelsen op af en supplerende meddelelse.

Efter den foreslåede § 12 d, *stk. 3*, kan fristen i fase II, jf. § 12 d, *stk. 2*, forlænges med op til 20 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder foreslår nye eller reviderede tilsagn. Fristen forlænges kun, hvis der på tidspunktet for afgivelsen af tilsagnene er mindre end 20 hverdage tilbage til, at der efter *stk. 2* skulle være truffet en afgørelse, og således, at der er samlet 20 hverdage til vurderingen af fusionen i lyset af de nye eller reviderede tilsagn.

Forlængelse ved afgivelse af tilsagn er alene muligt i fase II-sager. Hvis en sag skal afgøres ved afgivelse af tilsagn m.v. i fase I, forudsætter det derfor, at de deltagende virksomheder afgiver tilsagn på et så tidligt tidspunkt i forløbet, at Konkurrencerådet har den nødvendige tid til at undersøge tilsagnene inden udløbet af fristen på 25 hverdage i fase I, jf. § 12 d, *stk. 1*.

Bestemmelsen foreslås indsat, fordi de deltagende virksomheder erfaringsmæssigt ofte foreslår nye eller reviderede tilsagn på et sent tidspunkt i behandlingen af en problematisk fusions sag. I sådanne situationer vil det derfor være hensigtsmæssigt, at fristen for, hvornår Konkurrencerådet skal have truffet beslutning om, at fusionen skal godkendes eller forbydes, kan udskydes, således at Konkurrencerådet får den nødvendige tid til at undersøge virkningerne af de tilbudte tilsagn. Bestemmelsen skal derfor sikre, at Konkurrencerådet altid vil kunne have mindst 20 hverdage til at efterprøve og vurdere de oplysninger og argumenter, som rådet får forelagt. Selv om bestemmelsen giver mulighed for at forlænge fristen med op til 20 hverdage, vil der ved beslutning om en forlængelse blive foretaget en konkret vurdering af, hvor lang en fristudsættelse der er behov for.

Den foreslåede § 12, d, *stk. 4*, giver mulighed for, at fristen på de anmeldende virksomheders anmodning eller efter beslutning fra Konkurrencerådet med de anmeldende virksomheders samtykke kan forlænges med op til 20 hverdage. Bestemmelsen i 2. pkt. om, at forlængelsen ikke kan overstige 20 hverdage, relaterer sig til såvel en forlængelse, der foretages på de anmeldende virksomheders anmodning som til en forlængelse, der besluttet af Konkurrencerådet med samtykke fra de anmeldende virksomheder.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter enighed herom mellem Konkurrencerådet og den eller de anmeldende virksomheder, dvs. de virksomheder, der forestår anmeldelsen af fusionen til Konkurrencestyrelsen og dermed de virksomheder, der har den løbende kontakt med styrelsen under sagens behandling. Det er de anmeldende virksomheder, der skal fremsætte denne anmodning, henholdsvis samtykke i Konkurrencerådets beslutning. Det er således ikke nødvendigt, at samtlige deltagende virksomheder i fusionen fremsætter anmodning herom eller samtykker for at kunne udsætte fristen.

Ligesom det er tilfældet med forlængelsesmuligheden i *stk. 3*, er forlængelsesmuligheden efter *stk. 4* alene mulig for fase II-sager. I modsætning til *stk. 3*, der alene kan finde anvendelse, hvis de deltagende virksomheder afgiver tilsagn sent i forløbet, udgør denne en generel mulighed for at forlænge fristen med op til 20 hverdage, dog ikke længere end det er nødvendigt for Konkurren-

cerådet til at træffe afgørelse. Hensigten med bestemmelsen er at indføre mulighed for en mere fleksibel behandling af fusionssagen, idet det hermed gøres muligt at udskyde tidspunktet for en afgørelse i op til 20 hverdage. Brug af forlængelsesmuligheden i stk. 3 udelukker ikke anvendelse af forlængelsesmuligheden i stk. 4 og omvendt.

Efter den foreslåede § 12, *stk. 5*, betragtes det som en afgørelse om godkendelse af fusionen, hvis der ikke er truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4. I henhold til § 12 c, stk. 1, træffer Konkurrencerådet afgørelse om, hvorvidt en fusion kan godkendes eller forbydes, jf. dog § 12 c, stk. 7, hvor det er Konkurrencestyrelsen, der på baggrund af en forenklet sagsbehandling har kompetencen til at godkende en fusion. Bestemmelsen angiver retsvirkningen af, at der ikke er truffet afgørelse inden for de foreslåede frister.

Til nr. 9 (konkurrencelovens § 12 f, stk. 2 og 3)

Den foreslåede § 12 f, stk. 2, giver mulighed for, at Konkurrencerådet kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion efter § 12 c, stk. 7, hvis rådet bliver bekendt med, at en deltagende virksomhed som led i behandlingen af en fusion, der er anmeldt forenklet, har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Rådet får samtidig beføjelse til at kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en almindelig anmeldelse. Herefter begynder fristerne for fusionens behandling, jf. § 12 d, at løbe på ny, dvs. efter indgivelse af en fuldstændig, almindelig anmeldelse af fusionen.

Bestemmelsen angiver en ny mulig reaktion i tilfælde af, at de deltagende virksomheder afgiver forkerte oplysninger i forbindelse med en forenklet anmeldelse af en fusion eller behandlingen heraf. Bestemmelsen giver således mulighed for, at Konkurrencerådet kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion, som er sket på baggrund af en forenklet sagsbehandling efter indgivelse af en forenklet anmeldelse, hvis det efterfølgende viser sig, at godkendelsen baserer sig på urigtige eller vildledende oplysninger fra en eller flere af de deltagende virksomheder. For fusioner, der er anmeldt almindeligt, men godkendt efter § 12 c, stk. 7, vil urigtige eller vildledende oplysninger være omfattet af bestemmelsen i § 12 f, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen supplerer reglen i § 12 f, stk. 1, nr. 1, hvorefter Konkurrencerådet kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion, når Konkurrencerådets afgørelse i væsentligt omfang bygger på urigtige eller vildledende oplysninger, som kan tilskrives en eller flere af de deltagende virksomheder. For bemærkningerne til denne bestemmelse henvises til FT 1999-2000, tillæg A, s.

6829. Afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger kan tillige straffes med bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, såfremt afgivelsen heraf er enten forsætlig eller groft uagtsom.

Ved godkendelse af en fusion på baggrund af en forenklet anmeldelse baserer Konkurrencestyrelsen sin vurdering på de deltagende virksomheders oplysninger samt de oplysninger, der måtte komme fra tredjemand i forbindelse med offentliggørelse af fusionsanmeldelsen frem for, at styrelsen selv indhenter oplysninger til brug for vurderingen samt i øvrigt foretager en efterprøvelse af anmelders oplysninger. Det er derfor vigtigt, at de deltagende virksomheder er meget omhyggelige med at sørge for, at de oplysninger, de afgiver, er rigtige. Med det formål at tilskynde de deltagende virksomheder til at sikre sig rigtigheden af de oplysninger, de afgiver i forbindelse med forenklet anmeldelse af en fusion, bør der derfor også være konsekvenser for afgivelsen af urigtige eller vildledende oplysninger, selv om der ikke kan påvises forsæt eller grov uagtsomhed, eller afgørelsen ikke som forudsat ved anvendelsen af reglen i stk. 1, nr. 1, i væsentligt omfang bygger på de urigtige eller vildledende oplysninger. Dette gælder såvel de oplysninger, virksomhederne har afgivet i forbindelse med indsendelse af den forenkledte anmeldelse som de oplysninger, de deltagende virksomheder i øvrigt måtte indsende til Konkurrencestyrelsen som led i sagens behandling.

Selv om der ikke stilles krav om, at godkendelsen i væsentligt omfang skal bygge på de urigtige eller vildledende oplysninger, forudsætter tilbagekaldelse af godkendelsen, at der er tale om fejl i oplysninger eller vurderinger af betydning for Konkurrencestyrelsens vurdering af fusionen. I lighed med bemærkningerne til § 12 f, stk. 1, nr. 1, jf. FT 1999-2000, tillæg A, s. 6829, omfatter begrebet urigtige eller vildledende oplysninger også manglende oplysninger.

De urigtige eller vildledende oplysninger skal være afgivet af en af de deltagende virksomheder i fusionen. Bestemmelsen vil således såvel kunne bringes i anvendelse, hvis anmelderen på de deltagende virksomheders vegne har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, eller hvis oplysningerne kommer direkte fra en eller flere af de deltagende virksomheder.

Det foreslås, at indgivelsen af en almindelig anmeldelse af fusionen skal være sket inden to uger fra Konkurrencerådets krav om indgivelse af en almindelig anmeldelse under forudsætning af, at fusionen er gennemført. Undladelse af at anmelde inden for denne frist vil være strafbelagt, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Efter den foreslåede § 12 f, *stk. 3*, skal der dog ikke indgives almindelig anmeldelse, hvis de deltagende

virksomheder på tidspunktet for Konkurrencerådets tilbagekaldelse af godkendelsen ikke har taget initiativ til at gennemføre fusionen, eller hvis de deltagende virksomheder har taget initiativ til at gennemføre fusionen, men de inden to uger meddeler Konkurrencerådet, at fusionen ikke vil blive gennemført. Bestemmelsen finder anvendelse på situationer, hvor Konkurrencerådet i medfør af § 12 f, stk. 2, har tilbagekaldt en godkendelse af en fusion efter § 12 c, stk. 7, der er anmeldt forenklet, men hvor de deltagende virksomheder endnu ikke har påbegyndt en gennemførelse af fusionen, eller hvor de deltagende virksomheder har taget skridt til gennemførelse af fusionen, men de inden to uger meddeler Konkurrencerådet, at de opgiver at gennemføre fusionen. Ved »gennemførelse« forstår enhver handling, som har til formål eller til følge at gennemføre en fusion, jf. bemærkningerne til § 12 c, stk. 5, jf. FT 1999-2000, tillæg A, s. 6826. Der henvises i den forbindelse til gennemførelsesforbudet i § 12 c, stk. 5.

Til nr. 10 (konkurrencelovens § 13, stk. 1, 1. pkt.)

Efter den gældende § 13, stk. 1, 1. pkt., er udgangspunktet, at offentlighedsloven ikke finder anvendelse i sager efter konkurrenceloven. Hensynet bag bestemmelsen i § 13, stk. 1, 1. pkt., er, at Konkurrencerådet i sager efter konkurrenceloven i betydeligt omfang kommer i besiddelse af en lang række oplysninger, herunder fortrolige, om markedsaktører. Såfremt disse oplysninger var underlagt offentlighedslovens regler, ville der herved blive offentlighed omkring flere oplysninger end nødvendigt og gavnligt med henblik på fremme af konkurrencen. Offentlighedsloven gælder f.eks. ikke for de oplysninger, som Konkurrencerådet indhenter i medfør af konkurrencelovens § 17, jf. § 13, stk. 1.

Med tilføjelsen »og undersøgelser« foreslås det, at offentlighedsloven heller ikke finder anvendelse på Konkurrencestyrelsens kontrolundersøgelser, jf. § 18 i den gældende lov, eller sektorundersøgelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. Baggrunden herfor er, at Konkurrencestyrelsen i forbindelse med undersøgelser, herunder sektorundersøgelser, kommer i besiddelse af en lang række oplysninger om virksomheder, herunder fortrolige oplysninger. Det vil være til skade for de involverede virksomheder og konkurrencen på markedet, hvis offentligheden, herunder konkurrenter, kunne få adgang til de pågældende oplysninger. Hertil kommer, at resultatet af Konkurrencestyrelsens sektorundersøgelser offentliggøres med udeladelse af fortrolige oplysninger, og at hensynet bag offentlighedsloven på denne måde tilgodeses.

Offentlighedsloven gælder dog for sager om fastsættelse af administrative bestemmelser efter loven, jf. opregningen i § 13, stk. 1, 1. pkt. Der er tale om situationer, hvor der i konkurrenceloven er hjemmel til at udstede yderligere regler enten af økonomi- og erhvervsministeren eller af Konkurrencerådet. I disse situationer er der ikke grund til at fravige det almindelige udgangspunkt i offentlighedsloven om offentlighed. Således er der sjældent indhentet fortrolige oplysninger fra markedsaktører i forbindelse med udstedelse af forskrifter. Der foreslås i forbindelse med opregningen af disse undtagelsesbestemmelser indsat en henvisning til § 11 c, der indeholder en bemyndigelse for økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler om gennemførelse af Kommissionens såkaldte transparensdirektiv. Bestemmelsen blev ved lov nr. 375 af 27. maj 2008 indsat i konkurrenceloven.

Til nr. 11 (konkurrencelovens § 13, stk. 2)

Efter den gældende § 13, stk. 2, skal Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser offentliggøres, i hvilken forbindelse oplysningerne fra virksomhederne indgår i kumuleret form eller anonymiseres, såfremt der er tale om drifts- og forretningshemmeligheder m.v., jf. den gældende § 13, stk. 4. Endvidere skal der efter § 13, stk. 2, ske offentliggørelse af straffedomme og bøvedtagelser. Hensynet bag offentliggørelsen af disse afgørelser m.v. er, at der herved sikres mulighed for, at forbrugere og virksomheder får en reel mulighed for at rejse et eventuelt erstatningskrav over for virksomheder, der har deltaget i ulovlige aktiviteter.

Med den foreslåede bestemmelse indføres der hjemmel til, at Konkurrenceankenævnets kendelser samt domme i civile sager, og som vedrører anvendelsen af konkurrenceloven eller EUF-Traktatens konkurrenceregler, også kan offentliggøres, dog med respekt af tekniske forhold samt drifts- og forretningshemmeligheder m.v., jf. § 13, stk. 4, som ikke foreslås ændret. Også i relation til offentliggørelsen af disse kendelser og domme er hensynet, at der herved sikres muligheder for forbrugere og virksomheder til at rejse erstatningskrav mod en virksomhed, der har deltaget i ulovlige aktiviteter.

Den gældende bestemmelse angiver ikke, hvilken myndighed der står for offentliggørelsen. I praksis har det været Konkurrencestyrelsen, der har offentliggjort afgørelserne m.v. på styrelsens hjemmeside. Med den nye affattelse præciseres det, at det er Konkurrencestyrelsen, som står for offentliggørelsen.

Den foreslåede § 13, stk. 2, *nr. 1*, svarer til den gældende § 13, stk. 2, 1. pkt., 1. led. Der henvises til FT 1999-2000, tillæg A, s. 6830.

Den foreslåede § 13, stk. 2, *nr. 2*, svarer til den gældende § 13, stk. 2, 1. pkt., 2. led. Der henvises til FT 2001-02, 2. samling, tillæg A, s. 4449.

Den foreslåede § 13, stk. 2, *nr. 3*, svarer til den gældende § 13, stk. 2, 2. pkt., idet der dog foreslås indført hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen blot kan offentliggøre et resumé af en afgørelse. Der henvises i øvrigt til FT 2001-02, 2. samling, tillæg A, s. 4449.

Den foreslåede § 13, stk. 2, *nr. 4*, svarer til den gældende § 13, stk. 2, 3. pkt. Der henvises til FT 2004-05, 1. samling, tillæg A, s. 1648, hvoraf bl.a. fremgår, at der for så vidt angår offentliggørelse af straffedomme og bødevedtagelser, der angår enkeltmandsvirksomheder, er sket en fravigelse af persondatalovens §§ 8-9 samt de standardvilkår, som Datatilsynet har fastsat efter § 9, stk. 3.

Det foreslås i § 13, stk. 2, *nr. 5*, at der indføres hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen kan offentliggøre Konkurrenceankenævnets kendelser. Der er tale om en kodifikation af hidtidig praksis, hvorefter Konkurrencestyrelsen har offentliggjort Konkurrenceankenævnets kendelser på sin hjemmeside, selvom Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er sekretariat for Konkurrenceankenævnet.

Ud fra det overordnede formål med § 13, stk. 2, nemlig at udbrede kendskabet til praksis efter loven, samt, som nævnt, muligheden for, at skadelidte kan rejse erstatningskrav over for virksomheder, der eventuelt har overtrådt loven, foreslås der med § 13, stk. 2, *nr. 6*, indført hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen offentliggør domme i retssager, hvor styrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part.

Domstolene anvender i stigende omfang reglerne i konkurrenceloven og EUF-Traktatens artikel 101 og 102. Det vil typisk være i erstatningssager anlagt af én virksomhed mod en anden. Da kendskabet til domme afsagt i disse retssager også kan være af betydning for andre virksomheder og offentligheden i øvrigt, foreslås der med § 13, stk. 2, *nr. 7*, indført en pligt for Konkurrencestyrelsen til også at offentliggøre disse domme. For domme vedrørende anvendelsen af EUF-Traktatens artikel 101 og 102 vil Konkurrencestyrelsen modtage kopi heraf fra den pågældende domstol, jf. § 20, stk. 4. Herudover kan Konkurrencestyrelsen efter retsplejelovens almindelige regler rekvirere kopi af en dom.

Til nr. 12 (konkurrencelovens § 15 d)

For at skabe parallelitet mellem Konkurrencestyrelsens og Kommissionens håndhævelsesbeføjelser foreslås der indført hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen kan kræve oplysninger af virksomheder og sammenslutninger af virksomheder til brug for udarbejdelsen og offentliggørelsen af sektorundersøgelser. Kommissionen kan foretage undersøgelser af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer, jf. artikel 17 i gennemførelsesforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (nu EUF-Traktatens artikel 101 og 102) – EF-Tidende 2003, nr. L 1, s. 1). Kommissionen har anvendt sektorundersøgelser i bl.a. gas- og elektricitetssektoren, bank- og forsikringsbranchen samt inden for medicinalindustrien. Forslaget indebærer, at Konkurrencestyrelsen får samme mulighed som Konkurrencerådet til at kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for dets virksomhed eller til afgørelse af, om et forhold er omfattet af lovens bestemmelser, jf. § 17, stk. 1, der ikke foreslås ændret.

Med den foreslåede § 15 d, *stk. 1*, kan Konkurrencestyrelsen i lighed med Kommissionens beføjelser efter artikel 17 i gennemførelsesforordningen foretage undersøgelse af en bestemt sektor – kaldet sektorundersøgelse. Formålet med en sektorundersøgelse er at få indblik i konkurrenceforholdene inden for en sektor. Det er ikke et krav, at Konkurrencestyrelsen skal kunne dokumentere alvorlige konkurrenceproblemer inden for en sektor, førend en sektorundersøgelse kan iværksættes. Målet med en sektorundersøgelse er at få afdækket, om der er konkurrenceproblemer inden for en sektor, og i givet fald af hvilken art. Det kan bl.a. være relevant at foretage undersøgelser af en sektor, hvis der optræder høje pristigninger eller forskellige bindinger på aftagerne.

For det tilfælde, at en virksomhed vægrer sig ved at afgive oplysninger til Konkurrencestyrelsen, er det fundet mest hensigtsmæssigt at indsætte en udtrykkelig hjemmel til, at styrelsen kan afkræve en virksomhed og en sammenslutning af virksomheder oplysninger, som efter styrelsens skøn er nødvendige og relevante for udarbejdelsen af en sektorundersøgelse, jf. den foreslåede § 15 d, stk. 2. En forsætlig eller groft uagtsom undladelse af at efterkomme et sådant krav i forbindelse med en sektorundersøgelse vil kunne straffes, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Konkurrencestyrelsens krav om oplysninger vil typisk fremsættes ved en skriftlig henvendelse til en virksomhed, jf. § 17, men kan også, hvor dette skønnes påkrævet, ske via en kontrolundersøgelse, jf. § 18.

Efter den foreslåede § 15 d, *stk. 3*, kan Konkurrencestyrelsen – på samme måde som styrelsen hidtil har

offentliggjort konkurrenceanalyser m.v. – offentliggøre resultaterne af en sektorundersøgelse, i hvilken forbindelse styrelsen skal iagttage reglerne om fortrolighed, jf. den gældende § 13, stk. 4, som ikke foreslås ændret.

Det forudsættes, at Konkurrencestyrelsen – i overensstemmelse med hidtidig praksis – inden offentliggørelsen sender resultaterne af en sektorundersøgelse i høring hos den, der er berørt af sektorundersøgelsen.

Til nr. 13 (konkurrencelovens § 16 og § 16 a, stk. 1)

Den 1. december 2009 blev Traktaten om Det Europæiske Fællesskab (EF-Traktaten) afløst af Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUF-Traktaten). Det betyder bl.a., at det EU-retlige forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler, henholdsvis forbuddet mod misbrug af dominerende stilling, nu findes i EUF-Traktatens artikel 101 og 102 (tidligere EF-Traktatens artikel 81 og 82). Konkurrencereglerne i EUF-Traktaten er identiske med de tidligere regler i EF-Traktaten, og lovforslaget indeholder en række konsekvensændringer som følge af den nye traktats ikrafttræden.

Til nr. 14 (konkurrencelovens § 17, stk. 2, § 18, stk. 9, § 20, stk. 4, § 24, stk. 1, og § 25, stk. 1)

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 15 (konkurrencelovens § 19, stk. 1)

Med den foreslåede affattelse af § 19, *stk. 1*, præciseres det, at Konkurrencerådets afgørelser efter § 6, stk. 4, 1. pkt., og § 11, stk. 4, 1. pkt., jf. § 16, om påbud med henblik på at bringe overtrædelser af § 6, stk. 1, eller § 11, stk. 1, til ophør, kan påklages til Konkurrenceankenævnet.

Som en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 7, hvor efter Konkurrencestyrelsen på baggrund af en forenklet sagsbehandling kan godkende en fusion, foreslås der tillagt klageadgang til Konkurrenceankenævnet for en sådan afgørelse. Som efter gældende ret er klageadgang dog ikke tillagt tredjemand i fusionssager, jf. også lovforslagets § 1, nr. 16.

Med § 12, stk. 5, foreslås det, at en manglende stillingtagen til en fusion inden for de frister, der følger af § 12 d, stk. 1-4, skal betragtes som en godkendelse af fusionen, jf. i det hele lovforslagets § 1, nr. 8. Som efter den gældende lov kan en sådan stiltiende afgørelse påklages til Konkurrenceankenævnet – dog ikke af tredjemand, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

I relation til § 12 f, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, understreges det, at det er Konkurrencerådets afgørelse om at tilbagekalde godkendelsen af fusionen efter § 12 c, stk. 7, der kan påklages, og ikke rådets beslutning om at kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en almindelig anmeldelse.

Henvisningen til overgangsbestemmelsen i § 27, stk. 4, 2. pkt., i den gældende § 19, stk. 1, foreslås ophævet, idet der ikke længere træffes afgørelser efter § 27, stk. 4, 2. pkt.

Til nr. 16 (konkurrencelovens § 19, stk. 2, nr. 2, 2. pkt.)

Efter den gældende lov har tredjemand ikke klageadgang til Konkurrenceankenævnet i fusionssager. På tilsvarende måde foreslås tredjemand heller ikke tillagt klageadgang til de afgørelser, som konkurrencemyndighederne træffer i medfør af lovforslagets § 1, nr. 7, 8 og 9.

Til nr. 17 (konkurrencelovens § 21, stk. 1)

Efter den gældende bekendtgørelse om Konkurrenceankenævnet udpeger økonomi- og erhvervsministeren en suppleant for formanden, jf. § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 481 af 15. juni 2005. De gældende regler giver ikke mulighed for, at formanden for Konkurrenceankenævnet ved forfald kan bemyndige et medlem af nævnet til at handle på sine vegne.

For at skabe størst mulig fleksibilitet foreslås det, at der indføres hjemmel til, at formanden i tilfælde af forfald kan bemyndige et af de juridisk sagkyndige medlemmer til at handle på sine vegne. Denne mulighed kan f.eks. tænkes anvendt, hvor suppleanten for formanden ikke kan møde med kort varsel.

Til nr. 18 (konkurrencelovens § 22, nr. 1)

Forslaget indebærer, at der også kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder undlader at give de oplysninger, som Konkurrencestyrelsen kan kræve til brug for en sektorundersøgelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 19 (konkurrencelovens § 23, stk. 1)

Strafbestemmelsen i § 23, *stk. 1*, foreslås nyaffattet som følge af bl.a. lovforslagets § 1, nr. 9, om manglende anmeldelse af en fusion inden for den fastsatte frist. Herudover svarer bestemmelsen til den gældende § 23, stk. 1, idet formuleringen »overtræder eller undlader at efterkomme« dog af lovtekniske grunde er erstattet af

»undlader at efterkomme«. Der er herved ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 1*, svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 1 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656).

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 2*, svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 2 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656).

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 3*, svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 3 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656).

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 4*, svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 4 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656).

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 5*, svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 5 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656, og FT 2006/2007, tillæg A, s. 4985).

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås der indført mulighed for, at Konkurrencerådet kan kræve, at virksomheder, som har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med behandlingen af en forenklet anmeldelse af en fusion, inden to uger skal indgive en almindelig anmeldelse. Med den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 6*, foreslås det, at en forsætlig eller grov uagtsom undladelse heraf eller en forsætlig eller grov uagtsom overskridelse af fristen vil kunne straffes. Hvis de deltagende virksomheder på tidspunktet for Konkurrencerådets tilbagekaldelse af godkendelsen ikke har taget initiativ til at gennemføre fusionen, eller hvis fusionen ikke gennemføres, og de deltagende virksomheder inden to uger meddeler Konkurrencerådet dette, skal der dog ikke indgives en almindelig anmeldelse. Herudover svarer bestemmelsen til den gældende § 23, stk. 1, nr. 6 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1657).

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 7*, svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 7 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1657).

Hjemlen til udstedelsen af et påbud for overtrædelse af forbuddet i § 6, stk. 1, og forbuddet i § 11, stk. 1, er den gældende § 6, stk. 4, 1. pkt., henholdsvis den gældende § 11, stk. 4, 1. pkt. Bestemmelsen i § 16 angiver således blot en ikke-udtømmende opregning af eksempler på påbud. På den baggrund foreslås det med § 23, stk. 1, *nr. 8*, præciseret, at også overtrædelser af påbud eller undladelser af at efterkomme påbud, som er udstedt i medfør af § 6, stk. 4, 1. pkt., henholdsvis § 11, stk. 4, 1. pkt., kan straffes. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring med den ændrede formulering.

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 9*, svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 9 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1657).

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 10*, svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 10 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1657).

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 11*, er en videreførelse af den gældende § 23, stk. 1, nr. 11, hvorefter den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et krav om oplysninger efter § 17, kan straffes. I forbindelse med Konkurrencestyrelsens sektorundersøgelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås det, at styrelsen i medfør af § 17 kan fremsætte krav om oplysninger. En forsætlig eller groft uagtsom undladelse af at efterkomme et sådant krav i forbindelse med en sektorundersøgelse vil også kunne straffes.

Med den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 12*, vil der også være hjemmel til at straffe den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier forhold af betydning for en sektorundersøgelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. I øvrigt svarer bestemmelsen til den gældende § 23, stk. 1, nr. 12 (jf. FT 1999-2000, tillæg B, s. 1300).

Den foreslåede § 23, stk. 1, *nr. 13*, svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 13 (jf. FT 1999-2000, tillæg B, s. 1300), idet der dog er foretaget konsekvensændringer som følge af EUF-Traktatens artikel 101 og 102.

Til nr. 20 (konkurrencelovens § 23 a, stk. 1 og 4)

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 21 (konkurrencelovens § 24, stk. 2 og 3)

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13, idet EF-Traktatens artikel 83 med EUF-Traktaten er ændret til artikel 103.

Til nr. 22 (konkurrencelovens § 26)

Det foreslås, at Forbrugerombudsmanden skal kunne udpeges som grupperepræsentant i såkaldte gruppesøgsmål, hvor flere personer, der omfatter både fysiske og juridiske personer, påstår sig tilkendt erstatning som følge af det tab, som de har lidt ved, at en eller flere virksomheder har overtrådt bestemmelserne i loven eller EUF-Traktatens artikel 101 og 102. Det forudsættes, at Forbrugerombudsmanden kun vil finde anledning til at udnytte bemyndigelsen til at optræde som grupperepræsentant, når der er et klart grundlag for, at der foreligger en overtrædelse af konkurrencelovgivningen, dvs. sædvanligvis en afgørelse fra Konkurrencerådet, en kendel-

se fra Konkurrenceankenævnet eller en dom, der fastslår, at konkurrencelovgivningen er overtrådt.

Forslaget har sammenhæng med retsplejelovens § 254 c, stk. 1, nr. 3, hvorefter offentlige myndigheder (kun) kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppessøgsmål, hvis de ved lov er bemyndiget til det. Formålet med den foreslåede nye bestemmelse i konkurrenceloven er således at give Forbrugerombudsmanden denne lov-mæssige bemyndigelse.

Forslaget berører ikke forbrugernes eller virksomhedernes adgang til selv at anlægge søgsmål, herunder gruppessøgsmål, om erstatning i anledning af overtrædelse af konkurrencelovgivningen.

Til nr. 23 (konkurrencelovens § 27, stk. 2, 2. pkt.)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 24.

Til nr. 24 (konkurrencelovens § 27, stk. 6)

§ 27, stk. 2, 2. og 3. pkt., i den gældende lov fastslår, at en godkendelse, som er meddelt efter § 14, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993, bevarer sin gyldighed, indtil Konkurrencerådet måtte træffe afgørelse om at tilbagekalde godkendelsen. En sådan afgørelse skal træffes efter de hidtil gældende regler.

Efter § 14, stk. 1, 1. pkt., i lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993 var det forbudt at aftale, vedtage, bestemme eller på anden måde betinge sig, at der ved videresalg i efterfølgende omsætningsled skulle overholdes mindstepriser eller –avancer, medmindre Konkurrencerådet havde godkendt de pågældende aftaler m.v. En godkendelse kunne gives, når »vægtige grunde« talte herfor.

Den 30. maj 1990 godkendte Konkurrencerådet, at Den danske Boghandlerforening og Den danske Forlæggerforening fortsat kunne håndhæve faste videresalgspriser for detailsalget af danske bøger i udgivelsesåret og det efterfølgende kalenderår. Begrundelsen for denne godkendelse var kulturpolitiske hensyn, der bl.a. omfattede hensynet til en udstrakt omsætning af bøger, et bredt titeludbud omfattende kvalitetslitteratur og eksperimenterende udgivelser m.v. samt et hensyn til, at forbrugerne skulle have den bedst mulige fysiske og geografiske adgang til at købe bøger.

Indtil 2000 var forlæggerne ifølge branchens samhandelsregler forpligtede til at sætte faste detailpriser på bøger. Med virkning fra 1. januar 2001 blev denne pligt ophævet og ændret til en ret, som forlæggerne kunne benytte.

I 2006 blev retten til at benytte faste detailpriser på bøger begrænset til 10 pct. af nyudgivelserne i udgivelsesåret og de følgende 5 måneder.

Samtidig er forlæggerne efterhånden gået over til ikke at sætte faste priser på de fleste nyudgivelser. I dag er det meget få bøger, som sendes på markedet med faste priser. Boghandler- og Forlæggerforeningen opgjorde i februar 2009, at alene 1 pct. af de bøger, som var i handelen på det tidspunkt, havde faste priser.

En række bogudvalg har fulgt udviklingen siden 2001. Det seneste udvalg konstaterede i 2008, at bogudgivelserne i perioden 2000-2007 generelt havde været præget af stabilitet, mens bogsalget i kroner i samme periode var steget fra 3,5 mia. kr. til lidt over 4 mia. kr.

På den baggrund foreslås der indsat en bestemmelse i § 27, stk. 6, om, at lovens kapitel 2 om forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler også finder anvendelse på aftaler og samordnet praksis samt vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder om faste videresalgspriser for detailsalget af bøger. Hermed vil bogbranchen fra den 1. januar 2011, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, være underlagt den samme regulering i konkurrenceloven, som tilfældet er for andre brancher.

I 1990 godkendte Konkurrencerådet også fastprisordninger for salg af aviser og magasiner. Den foreslåede ændring har ingen betydning for disse godkendelser.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 4, 2. pkt., i lov om benzinforhandlerkontrakter)

Det foreslås, at benzinforhandlerkontraktlovens § 4, 2. pkt., 2. led, hvoraf det fremgår, at leverandører af motorbrændstoffer i visse tilfælde skal give tilskud til tankstationer, der sælger under andre leverandørers varemærke, ophæves. Bestemmelsen er uhensigtsmæssig, da formålet med bestemmelsen er egnet til at hæmme konkurrencen på markedet for salg af motorbrændstoffer.

Bestemmelsen i § 4 lyder i sin helhed: »Det er ikke tilladt leverandører af motorbrændstoffer mv., der ejer eller driver virksomhed med salg af motorbrændstoffer i detailledet, at yde sådanne tilskud eller andre subsidier, der kan medføre ulighed i vilkårene for erhvervsudøvelsen i detailledet. Dette gælder både i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den samme leverandør, og i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den pågældende leverandør, og salgsanlæg, der forsynes af andre leverandører.« Det er den kursiverede del af bestemmelsen, der foreslås ophævet.

Bestemmelsen i § 4, 2. pkt. 2. led, der foreslås ophævet, indebærer, at hvis leverandør A giver et økonomisk

tilskud til sine egne tankstationer (dvs. tankstationer, der sælger motorbrændstoffer under leverandørens varemærke), skal leverandør A give et tilsvarende tilskud til en konkurrerende leverandør – B's – tankstationer (dvs. tankstationer, der sælger motorbrændstoffer under konkurrenten B's varemærke). Leverandør A har dermed efter § 4, 2. pkt., 2. led, ikke noget incitament til at starte en priskrig med leverandør B eller en anden konkurrent ved at give støtte til sine egne tankstationer, så disse kan nedsætte deres priser. Det skyldes, at leverandør A skal give den samme støtte til konkurrerende tankstationer, som derefter vil kunne foretage den samme prisnedsættelse. Bestemmelsen hæmmer dermed priskonkurrencen på markedet for motorbrændstoffer ved at fjerne en leverandørs incitament til at starte priskrige gennem tilskud til tankstationer, som sælger motorbrændstoffer under leverandørens varemærke.

Med den nye affattelse af § 4, 2. pkt., vil en leverandør kunne give tilskud til sine egne tankstationer uden at skulle give et tilsvarende tilskud til konkurrerende leverandørers tankstationer. Der ændres dermed ikke på, at en leverandør (fortsat) ikke må forskelsbehandle mellem de tankstationer, som leverandøren selv ejer og driver, og de tankstationer, som er ejet eller forpagtet af en selvstændig forhandler, der sælger motorbrændstoffer under leverandørens varemærke.

Til § 3

Med *stk. 1* foreslås det, at loven træder i kraft den 1. oktober 2010. Dog foreslås det i *stk. 2*, at ophævelsen af

overgangsordningen for faste bogpriser først sker med virkning fra den 1. januar 2011, jf. lovforslagets § 1, nr. 23 og 24.

Ifølge lovforslagets § 1, nr. 2, kan Konkurrencerådet i forbindelse med et påbud om tilbagebetaling af ulovlig modtaget støtte fastsætte, at støttebeløbet tilskrives renters rente. Med *stk. 3* foreslås det, at Konkurrencerådet alene kan træffe bestemmelse om betaling af renters rente for støtte, der er stillet til rådighed for en modtager efter lovens ikrafttræden. Udtrykket »stillet til rådighed« indebærer, at det er tidspunktet for støttens udbetaling eller opnåelsen af en fordel, som må sidestilles med støtte, som er afgørende for, hvornår renters renter kan tilskrives. Det kan f.eks. betyde, at hvis en virksomhed har modtaget støtte i form af en for lav leje for bygninger i en årrække før og efter lovens ikrafttræden, vil der alene kunne tilskrives renters renter af den støtte, der er stillet til rådighed efter lovens ikrafttræden.

I *stk. 4* foreslås det, at fusioner, der er anmeldt før lovens ikrafttræden den 1. oktober 2010, færdigbehandles efter de hidtil gældende bestemmelser. Det indebærer med andre ord, at de foreslåede ændringer i fusionskontrolreglerne først finder anvendelse for anmeldelser, der indgives efter lovens ikrafttræden den 1. oktober 2010.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1027 af 21. august 2007, som ændret ved § 6 i lov nr. 375 af 27. maj 2008 og § 162 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 7. Forbudet i § 6, stk. 1, gælder ikke for aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder, såfremt de deltagende virksomheder har

- 1) en samlet årlig omsætning på under 1 mia. kr. og en samlet markedsandel for den pågældende vare eller tjenesteydelse på under 10 pct., jf. dog stk. 2 - 4, eller
- 2) en samlet årlig omsætning på under 150 mio. kr., jf. dog stk. 2 - 4.

Stk. 2. Undtagelserne i stk. 1 gælder ikke i tilfælde, hvor

- 1) virksomheder eller en sammenslutning af virksomheder aftaler, samordner eller vedtager priser, avancer m.v. for salget eller videresalget af varer eller tjenesteydelser, eller
- 2) to eller flere virksomheder gennem aftale m.v. gennemfører eller søger at gennemføre forudgående regulering af bud, fastsætter eller søger at fastsætte betingelser for åbning af bud, foretager eller søger at foretage udskydning af bud, forpligter sig til forudgående anmeldelse af bud eller i øvrigt forpligter sig til at samarbejde inden tilbudsgivningen.

...

§ 11 a. Konkurrencerådet kan udstede påbud om, at støtte, der er ydet ved hjælp af offentlige midler til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, skal bringes til ophør eller skal tilbagebetales.

...

Stk. 5. Konkurrencerådets beføjelser efter stk. 1 til at påbyde offentlig støtte tilbagebetalt forældes 5 år efter, at støtten er udbetalt. Konkurrencerådet fastsætter renter i forbindelse med tilbagebetaling efter stk. 1 efter rentelovens regler herom, herunder

1. § 7, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Undtagelserne i stk. 1 gælder ikke i tilfælde, hvor virksomheder eller en sammenslutning af virksomheder aftaler, samordner eller vedtager

- 1) priser, avancer m.v. for salget eller videresalget af varer eller tjenesteydelser,
- 2) begrænsninger af produktion eller salg,
- 3) opdeling af markeder eller kunder, eller
- 4) forudgående regulering af bud, fastsættelse af betingelser for åbning af bud, udskydelse af bud, forudgående anmeldelse af bud eller anden form for samarbejde inden tilbudsgivningen.«

2. § 11 a, stk. 5, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Konkurrencerådet fastsætter renter i forbindelse med påbud om tilbagebetaling efter stk. 1 af ulovlig støtte. Forrentning skal ske med den i henhold til EU's statsstøtteregler til enhver tid fastsatte rente-

at forrentningen kan ske fra udbetalingen af den konkurrenceforvridende støtte.

...

§ 12. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på fusioner, hvor

- 1) de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr. og mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 300 mio. kr. eller
- 2) mindst én af de deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr. og mindst én af de øvrige deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning på verdensplan på mindst 3,8 mia. kr.

...

§ 12. ...

Stk. 5. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på en fusion, der med virkning for Danmark behandles af Europa-Kommissionen efter fusionskontrol-forordningen, medmindre Kommissionen henviser fusionen til Konkurrencerådets behandling.

§ 12 c. Konkurrencerådet træffer afgørelse om, hvorvidt en fusion, der er anmeldelsespligtig i henhold til § 12 b, stk. 1, eller som af Europa-Kommissionen er henvist til Konkurrencerådets behandling, jf. § 12, stk. 5, kan godkendes eller forbydes.

...

§ 12 c ...

Stk. 3. I det omfang, hvor oprettelsen af et joint venture, som udgør en fusion efter § 12 a, stk. 2, tillige har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrenceadfærd, vurderes denne samordning efter kriterierne

sats, der anvendes ved tilbagebetaling af statsstøtte. Konkurrencerådet kan fastsætte, at renter tilskrives med renters rente fra den dato, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed for modtageren, og indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten. Renter, der er påløbet i det foregående år, tilskrives renter hvert efterfølgende år.«

3. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »3,8 mia. kr.« til: »900 mio. kr.« og »300 mio. kr.« til: »100 mio. kr.«.

4. § 12, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Selvom de deltagende virksomheders samlede omsætning er mindre end de beløbsgrænser, der er nævnt i stk. 1, finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse på en fusion, som Europa-Kommissionen efter fusionskontrolforordningen henviser til behandling i Danmark.«

5. § 12 c, stk. 1, affattes således:

»**§ 12 c.** Konkurrencerådet træffer afgørelse om, hvorvidt en fusion kan godkendes eller forbydes, jf. dog stk. 7.«.

6. I § 12 c, stk. 3, indsættes efter »§ 8, stk. 1,«: »eller EUF-Traktatens artikel 101, stk. 1 og 3,«.

i § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1, for at fastslå, om transaktionen kan godkendes.

...

§ 12 c ...

Stk. 7. Hvis det på baggrund af de oplysninger, der allerede findes i Konkurrencestyrelsen, eller som afgives af en virksomhed, er åbenbart, at en planlagt fusion kan godkendes uden vilkår eller udstedelse af påbud, kan Konkurrencerådet godkende fusionen, jf. stk. 2 og 3, uden at det samtidig offentliggøres, at fusionen er anmeldt, eller at den er godkendt. Samtidig med godkendelsen fastsætter Konkurrencerådet et tidspunkt, hvor godkendelsen offentliggøres.

Stk. 8. Meddeler Konkurrencerådet, at en planlagt fusion ikke kan opnå godkendelse efter proceduren i stk. 7, kan virksomheden trække anmeldelsen af fusionen tilbage eller anmode om, at der først træffes afgørelse efter andre bestemmelser i denne lovs kapitel 4, når anmeldelsespligten efter § 12 b, stk. 1, er indtrådt.

§ 12 d. Senest fire uger efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse i henhold til § 12 b, stk. 1, eller § 12, stk. 5, træffer Konkurrencerådet afgørelse om en fusions godkendelse eller beslutning om særskilt undersøgelse heraf.

Stk. 2. Såfremt Konkurrencerådet i henhold til stk. 1 har truffet beslutning om indledning af særskilt undersøgelse af en fusion, træffes afgørelse om godkendelse eller forbud i henhold til § 12 c, stk. 1, senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse.

Stk. 3. Har Konkurrencerådet ikke truffet afgørelse inden for de frister, som fremgår af stk. 1 og 2, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af fusionen. Konkurrencerådet kan i ganske særlige tilfælde afbryde fristerne efter stk. 1 og 2, herunder med henblik på at indhente yderligere oplysninger, jf. § 17.

7. § 12 c, stk. 7 og 8 ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 7.* Konkurrencestyrelsen kan uanset stk. 1 efter en forenklet sagsbehandling godkende en fusion, hvis styrelsen finder, at fusionen på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke giver anledning til indsigelser fra styrelsens side.«

8. § 12 d affattes således:

»**§ 12 d.** Senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffes beslutning om, hvorvidt fusionen kan godkendes, herunder om fusionen kan godkendes efter en forenklet sagsbehandling. Inden for samme frist kan der træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.

Stk. 2. Indledes en særskilt undersøgelse af en fusion, jf. stk. 1, 2. pkt., træffes beslutning om godkendelse af eller forbud mod fusionen senest 90 hverdage efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist.

Stk. 3. Fristen i stk. 2 forlænges med op til 20 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder foreslår nye eller reviderede tilsagn. Fristen forlænges kun, hvis der på tidspunktet for afgivelsen af tilsagnene er mindre end 20 hverdage tilbage til, at der efter stk. 2 skulle være truffet en afgørelse, og således, at der er samlet 20 hverdage til vurderingen af fusionen i lyset af de nye eller reviderede tilsagn.

Stk. 4. Fristen i stk. 2 kan tillige forlænges efter beslutning fra Konkurrencerådet, forudsat den eller de virksomheder, der har foretaget anmeldelsen, anmoder herom eller samtykker heri. En forlængelse kan ikke overstige 20 hverdage.

Stk. 5. Er der ikke truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af fusionen.«

§ 12 f. Konkurrencerådet kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion,

- 1) når Konkurrencerådets afgørelse i væsentligt omfang bygger på urigtige eller vildledende oplysninger, som kan tilskrives en eller flere af de deltagende virksomheder, eller
- 2) hvis de deltagende virksomheder undlader at efterkomme vilkår eller påbud, jf. § 12 e, stk. 1.

9. I § 12 f indsættes som stk. 2 og 3:

»*Stk. 2.* Bliver Konkurrencerådet bekendt med, at en deltagende virksomhed som led i behandlingen af en fusion, der er anmeldt forenklet, har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, kan rådet tilbagekalde en godkendelse efter § 12 c, stk. 7, og kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en almindelig anmeldelse, jf. dog stk. 3. Konkurrencerådets undersøgelse af fusionen sker efter fristerne i § 12 d.

Stk. 3. Der skal dog ikke indgives en almindelig anmeldelse, hvis de deltagende virksomheder på tidspunktet for Konkurrencerådets tilbagekaldelse af godkendelsen ikke har taget initiativ til at gennemføre fusionen, eller hvis de deltagende virksomheder har taget initiativ til at gennemføre fusionen, men de inden to uger meddeler Konkurrencerådet, at fusionen ikke vil blive gennemført.«

§ 13. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager efter denne lov bortset fra sager om fastsættelse af bestemmelser efter § 5, stk. 2, § 7, stk. 4 og stk. 5, 2. pkt., § 8, stk. 2, 3. pkt., § 9, stk. 1, 2. pkt., § 10, stk. 1, § 11, stk. 6, § 11 a, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt., § 12, stk. 4, § 12 b, stk. 3, § 14, stk. 3, § 18, stk. 8, 2. pkt., § 18 a, stk. 3, og § 21, stk. 3. Dog finder § 4, stk. 2, og § 6 i lov om offentlighed i forvaltningen tilsvarende anvendelse på sager efter denne lov. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter denne lov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

§ 13. ...

Stk. 2. Pågældende myndigheds afgørelse efter § 2, stk. 4, 1. pkt., og § 11 a, stk. 3, 1. pkt., Kon-

10. I § 13, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »for sager«: »og undersøgelser,« og efter »§ 11 a, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt.,« indsættes: »§ 11 c,«.

11. § 13, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Konkurrencestyrelsen offentliggør:

kurrencerådets begrundede udtalelse og ressortministerens svar efter § 2, stk. 5, samt Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af loven skal offentliggøres. Endvidere skal afgørelser truffet af Konkurrencestyrelsen på Konkurrencerådets vegne offentliggøres, medmindre en afgørelse hverken skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af konkurrenceloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt. I sager, hvor der med henvisning til § 23 idømmes eller vedtages en bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf.

1) Pågældende myndigheds afgørelse efter § 2, stk. 4, 1. pkt., og § 11 a, stk. 3, 1. pkt., samt Konkurrencerådets begrundede udtalelse og ressortministerens svar efter § 2, stk. 5.

2) Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af loven.

3) Konkurrencestyrelsens afgørelser truffet på Konkurrencerådets vegne, eller et resumé heraf, medmindre afgørelsen hverken skønnes at have betydning for forståelsen af konkurrenceloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt.

4) Domme, bødevedtagelser eller et resumé heraf, hvor der med henvisning til § 23 idømmes eller vedtages en bøde.

5) Konkurrenceankenævnets kendelser.

6) Domme i retssager, hvor Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part.

7) Domme, som styrelsen i medfør af § 20, stk. 4, har fået kopi af, eller som styrelsen har rekvireret fra domstolene, og som vedrører anvendelsen af denne lov eller EUF-Traktatens artikel 101 og 102.«

12. Efter § 15 c indsættes:

»§ 15 d. Konkurrencestyrelsen kan foretage undersøgelser af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer (sektorsundersøgelse) for at få indblik i konkurrenceforholdene i den eller de pågældende sektorer.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 17-18 finder tilsvarende anvendelse på Konkurrencestyrelsens undersøgelser efter stk. 1.

Stk. 3. Konkurrencestyrelsen kan med de begrænsninger, der følger af § 13, stk. 4, offentliggøre resultaterne af en undersøgelse efter stk. 1.«

§ 16. De påbud, som Konkurrencerådet kan udstede efter § 6, stk. 4, 1. pkt. eller § 11, stk. 4, 1. pkt., eller med henvisning til EF-traktatens artikel 81 eller 82, jf. § 24, stk. 1, med henblik på at bringe de skadelige virkninger af konkurrencebegrænsninger til ophør, kan bl.a. omfatte:

- 1) Hel eller delvis ophævelse af aftaler, vedtagelser, forretningsbetingelser m.v.
- 2) At angivne priser eller avancer ikke må overskrides, eller at der ved beregningen af priser

13. I § 16 og § 16 a, stk. 1, ændres »EF-traktatens artikel 81 eller 82« til: »EUF-Traktatens artikel 101 eller 102«.

eller avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler.

- 3) Pligt for en eller flere af de pågældende virksomheder til at sælge til nærmere angivne købere på virksomhedens sædvanligt gældende vilkår for tilsvarende salg. Virksomheden kan dog altid kræve kontant betaling eller betryggende sikkerhed.
- 4) At give adgang til en infrastrukturfacilitet, der er nødvendig for at kunne udbyde en vare eller tjenesteydelse.

§ 16 a. Tilsagn, der afgives af virksomheder, og som imødekommer de betænkeligheder, som Konkurrencerådet har i relation til § 6, stk. 1, § 11, stk. 1, eller EF-traktatens artikel 81 eller 82, jf. § 24, stk. 1, kan af rådet gøres bindende for virksomhederne. Et tilsagn kan være tidsbegrænset.

§ 17...

Stk. 2. Med henblik på anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 og 82 eller EØS-aftalens artikel 53 eller 54 kan de i stk. 1 nævnte oplysninger ligeledes kræves til brug for Konkurrencestyrelsens bistand til Europa-Kommissionen og andre konkurrencemyndigheder i den Europæiske Union eller i EØS-området.

§ 18...

Stk. 9. Konkurrencestyrelsen kan foretage kontrolundersøgelser for at yde bistand til Europa-Kommissionen og andre konkurrencemyndigheder i Den Europæiske Union i forbindelse med disse myndigheders anvendelse af EF-traktatens artikel 81 og 82. Reglerne i stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse.

§ 20...

Stk. 4. Udskrift af domme, som en domstol afsiger vedrørende anvendelsen af denne lov eller af EF-traktatens artikel 81 og 82, sendes ved rettens foranstaltning, i straffesager dog ved anklagemyndighedens foranstaltning, til Konkurrencestyrelsen, der underretter Europa-Kommissionen om de domme, der vedrører EF-traktatens artikel 81 og 82.

§ 24. Sager efter EF-traktatens artikel 81 og 82, herunder sager, hvor der sker parallel anvendelse af denne lovs §§ 6 og 11, kan behandles af de na-

14. I § 17, stk. 2, § 18, stk. 9, § 20, stk. 4, § 24, stk. 1, og § 25, stk. 1, ændres »EF-traktatens artikel 81 og 82« til: »EUF-Traktatens artikel 101 og 102«.

tionale konkurrencemyndigheder, når sagen har tilknytning til Danmark. Tilknytning til Danmark foreligger, når aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for en sammenslutning, samordnet praksis mellem virksomheder eller en virksomheds adfærd har skadelige virkninger på konkurrencen på det danske marked, eller når en virksomhed, der er beliggende i Danmark, er involveret i en aftale m.v., der har skadelige virkninger på konkurrencen inden for Den Europæiske Union.

...

§ 25. En fordringshavers krav på erstatning som følge af en overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller EF-traktatens artikel 81 og artikel 82 forældes efter reglerne i forældelsesloven.

...

§ 19. Afgørelser truffet efter § 2, stk. 1, § 3, 1. pkt., § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 7, stk. 1-3, § 8, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 9, stk. 1, § 10, stk. 2, § 10 a, stk. 1 og 6, § 11, stk. 1, 2 og 5, § 11 a, stk. 1 og stk. 6, 1. pkt., § 11 b, stk. 2, § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1-3 og 6, § 12 d, stk. 3, 1. pkt., § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, § 12 g, § 13, stk. 4, § 16, § 16 a, stk. 2 og 3, § 24, stk. 2, jf. stk. 1, og § 27, stk. 4, 2. pkt., kan påklages til Konkurrenceankenævnet.

...

§ 19 ...

Stk. 2. Klage efter stk. 1 kan indgives af:

- 1) Den, afgørelsen retter sig til.
- 2) Den, som i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen. Dette gælder dog ikke Konkurrencerådets afgørelser truffet efter § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1-3 og 6, § 12 d, stk. 3, 1. pkt., § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, § 12 g og § 16 a, stk. 2 og 3.

...

§ 21. Konkurrenceankenævnet består af en formand, der skal være højesteretsdommer, og fire andre medlemmer, hvoraf to medlemmer skal have juridisk sagkundskab og to medlemmer skal have økonomiske sagkundskab.

...

15. § 19, stk. 1, affattes således:

»Afgørelser truffet efter § 2, stk. 1, § 3, 1. pkt., § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 6, stk. 4, 1. pkt., § 7, stk. 1-3, § 8, stk. 2, 1. pkt., § 8, stk. 3, 2. pkt., § 8, stk. 4 og 6, § 9, stk. 1, 1. pkt., § 10, stk. 2, § 10 a, stk. 1 og 6, § 11, stk. 1 og 2, § 11, stk. 4, 1. pkt., § 11, stk. 5, § 11 a, stk. 1, § 11 a, stk. 6, 1. pkt., § 11 b, stk. 2, § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1, 1. pkt., § 12 c, stk. 2, 3, 6 og 7, § 12 d, stk. 5, § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, § 12 g, § 13, stk. 4, § 16, § 16 a, stk. 2 og 3, og § 24, stk. 2, jf. stk. 1, kan påklages til Konkurrenceankenævnet.«

16. § 19, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., affattes således:

»Dette gælder dog ikke Konkurrencerådets afgørelser truffet efter § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1, 1. pkt., § 12 c, stk. 2, 3, 6 og 7, § 12 d, stk. 5, § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, § 12 g og § 16 a, stk. 2 og 3.«

17. I § 21, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Formanden kan i tilfælde af forfald bemyndige et af medlemmerne med juridisk sagkundskab til at træde i sit sted.«

§ 22. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at

- 1) give de oplysninger, som Konkurrencerådet kan kræve efter denne lov,
- 2) efterkomme et vilkår eller et påbud meddelt efter denne lov eller
- 3) efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende, jf. § 16 a, stk. 1.

...

§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt,

- 1) overtræder § 6, stk. 1,
- 2) overtræder eller undlader at efterkomme et vilkår meddelt i henhold til § 8, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt.,
- 3) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 10 a, stk. 1 eller stk. 6,
- 4) overtræder § 11, stk. 1,
- 5) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 11 a, stk. 1, eller § 11 b, stk. 2,
- 6) undlader at anmelde en fusion i henhold til § 12 b, stk. 1,
- 7) gennemfører en fusion på trods af et forbud herimod i henhold til § 12 c, stk. 2, overtræder forbuddet mod gennemførelse af en fusion inden godkendelse heraf i henhold til § 12 c, stk. 5, 1. pkt., overtræder eller undlader at efterkomme et vilkår eller påbud efter § 12 c, stk. 6, eller § 12 e, stk. 1 eller stk. 3, eller overtræder eller undlader at efterkomme et påbud meddelt i henhold til § 12 g,
- 8) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 16,
- 9) overtræder eller undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 16 a, stk. 1,
- 10) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 16 a, stk. 2,
- 11) undlader at efterkomme krav efter § 17,
- 12) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet

18. I § 22, nr. 1, indsættes efter »Konkurrencerådet«: »eller Konkurrencestyrelsen«.

19. § 23, stk. 1, affattes således:

»§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt,

- 1) overtræder § 6, stk. 1,
- 2) undlader at efterkomme et vilkår meddelt i henhold til § 8, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt.,
- 3) undlader at efterkomme et påbud efter § 10 a, stk. 1 eller 6,
- 4) overtræder § 11, stk. 1,
- 5) undlader at efterkomme et påbud efter § 11 a, stk. 1, eller § 11 b, stk. 2,
- 6) undlader at anmelde en fusion i henhold til § 12 b, stk. 1, eller undlader at indlevere en almindelig anmeldelse inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 12 f, stk. 2,
- 7) gennemfører en fusion på trods af et forbud herimod i henhold til § 12 c, stk. 2, overtræder forbuddet mod gennemførelse af en fusion inden godkendelse heraf i henhold til § 12 c, stk. 5, 1. pkt., undlader at efterkomme et vilkår eller påbud efter § 12 c, stk. 6, eller § 12 e, stk. 1 eller 3, eller undlader at efterkomme et påbud meddelt i henhold til § 12 g,
- 8) undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 4, 1. pkt., eller § 11, stk. 4, 1. pkt., jf. § 16,
- 9) undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 16 a, stk. 1,
- 10) undlader at efterkomme et påbud efter § 16 a, stk. 2,
- 11) undlader at efterkomme krav efter § 17,
- 12) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet

eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den sag, hvortil oplysningerne indhentes, eller

- 13) overtræder EF-traktatens artikel 81, stk. 1, eller artikel 82, jf. § 24, stk. 1.

...

§ 23 a. Den, der handler i strid med § 6 eller EF-traktatens artikel 81, stk. 1, ved at indgå en kartel-aftale, opnår efter ansøgning tiltalefrafald for den bøde, vedkommende ellers ville være blevet pålagt for sin deltagelse i kartellet, hvis ansøgeren som den første henvender sig til myndighederne og fremlægger oplysninger om et kartel, som myndighederne ikke var i besiddelse af på ansøgningstidspunktet, og som,

- 1) inden myndighederne har foretaget en kontrolundersøgelse eller ransagning vedrørende det pågældende forhold, giver myndighederne konkret anledning til at iværksætte en kontrolundersøgelse eller en ransagning eller indgive politianmeldelse vedrørende det pågældende forhold eller,
- 2) efter at myndighederne har foretaget en kontrolundersøgelse eller ransagning vedrørende det pågældende forhold, sætter myndighederne i stand til at konstatere en overtrædelse i form af et kartel.

...

Stk. 4. Den, der handler i strid med § 6 eller EF-traktatens artikel 81, stk. 1, ved at indgå en kartel-aftale, opnår nedsættelse af den bøde, vedkommende ellers ville være blevet pålagt for sin deltagelse i kartellet, hvis ansøgeren

- 1) fremlægger oplysninger vedrørende kartellet, som repræsenterer en betydelig merværdi i forhold til de oplysninger, som myndighederne er i besiddelse af, og
- 2) opfylder de i stk. 2 angivne betingelser.

§ 24...

Stk. 2. Bestemmelserne i denne lovs kapitel 5-8 finder i øvrigt anvendelse på udøvelse af Konkurrencerådets kompetence, jf. stk. 1, i det omfang forordninger og direktiver udstedt i medfør af EF-traktatens artikel 83 ikke er til hinder herfor.

...

eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den sag eller sektorundersøgelse, jf. § 15 d, hvortil oplysningerne indhentes, eller

- 13) overtræder EUF-Traktatens artikel 101, stk. 1, eller artikel 102, jf. § 24, stk. 1.«

20. I § 23 a, stk. 1 og 4, ændres »EF-traktatens artikel 81, stk. 1,« til: »EUF-Traktatens artikel 101, stk. 1,«.

21. I § 24, stk. 2 og 3, ændres »EF-traktatens artikel 83« til: »EUF-Traktatens artikel 103«.

Stk. 3. Den bistand, som ydes Europa-Kommis- sionen og andre medlemsstater i henhold til for- ordninger og direktiver udstedt i medfør af trakta- tens artikel 83, ydes af Konkurrencestyrelsen.

§ 27...

Stk. 2. Ved lovens ikrafttrædelse ophæves kon- kurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993, samt lov om kontrol med overholdel- sen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebe- grænsninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 449 af 10. juni 1991. En godkendelse, som er meddelt efter konkurrencelovens § 14, stk. 1, jf. lovbekendtgø- relse nr. 114 af 10. marts 1993, bevarer sin gyldig- hed, indtil Konkurrencerådet måtte træffe afgørelse om at tilbagekalde godkendelsen. Afgørelsen træf- fes efter de hidtil gældende regler.

§ 4. Det er ikke tilladt leverandører af motor- brændstoffer m.v., der ejer eller driver virksomhed med salg af motorbrændstoffer i detailledet, at yde sådanne tilskud eller andre subsidier, der kan med-

22. Efter § 25 indsættes:

»Kapitel 9 b Gruppesøgsmål

§ 26. Dersom flere personer har erstatningskrav som følge af overtrædelser af denne lov eller EUF- Traktatens artikel 101 og 102, kan Forbrugerom- budsmanden udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål herom, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.«

23. I § 27, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »godken- delsen«: », jf. dog stk. 6.«

24. I § 27 indsættes som stk. 6:

»Uanset stk. 2, 2. og 3. pkt., finder lovens kapitel 2 anvendelse på aftaler og samordnet praksis mel- lem virksomheder samt vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder om faste videre- salgspriser for detailsalget af bøger.«

§ 2

I lov om benzinforhandlerkontrakter, jf. lov nr. 234 af 6. juni 1985, som ændret ved lov nr. 376 af 7. juni 1989 og § 10 i lov nr. 433 af 31. maj 2000, foretages følgende ændring:

1. § 4, 2. pkt., affattes således:

»Dette gælder kun i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den samme leverandør.«

føre ulighed i vilkårene for erhvervsudøvelsen i detailledet. Dette gælder både i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den samme leverandør, og i forholdet mellem salgsanlæg, og der forsynes af den pågældende leverandør, og salgsanlæg, der forsynes af andre leverandører.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Konkurrencelovens § 27, stk. 2 og 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 23 og 24, træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 3. Konkurrencerådets bestemmelse om betaling af renters rente efter konkurrencelovens § 11 a, stk. 5, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, kan alene træffes for støtte, der er stillet til rådighed for en modtager efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Fusioner, der er anmeldt før den 1. oktober 2010, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.